

Kartlegging av naturtyper i Indre Fosen kommune i forbindelse med planlagt revisjon av kommuneplanens arealdel

Solfrid Helene Lien Langmo

Ekstrakt

På oppdrag for Indre Fosen kommune er det kartlagt naturtyper i utvalgte områder i kommunen i forbindelse med en planlagt og påbegynt revisjon av kommuneplanens arealdel. Alle områdene er kartlagt etter DN-Håndbok 13. Rapporten gir en oppsummering av resultatene fra gjennomført kartlegging. I den grad det er påvist kvaliteter eller forhold utenfor prioriterte naturtyper, er også disse beskrevet her. Kartleggingen har ført til økt kunnskap om naturtyper knyttet til en rekke ulike miljøer og artsgrupper spredt over hele kommunen.

Nøkkelord

Naturtypekartlegging
Utvalgte naturtyper
Rødlista naturtyper
Rødlistearter
Fremmedarter
Varmekjære arter
Gammel granskog
Gammel furuskog
Gammel lauvskog
Boreal regnskog
Flommarksskog
Rik barskog
Rik edellauvskog
Naturbeitemark
Slåttemark

Omslag

FORSIDEBILDER
Øvre: Fiolett greinkøllesopp (VU)
Midtre: Solid ask (VU) som måler nesten 600 cm i omkrets i brysthøyde
Nedre: Gammel rik granskog
Alle foto: Solfrid Helene Lien Langmo

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-946-2

BioFokus-rapport 2021-8

Tittel

Kartlegging av naturtyper i Indre Fosen kommune i forbindelse med planlagt revisjon av kommuneplanens arealdel

Forfatter(e)

Solfrid Helene Lien Langmo

Dato

01.04.2021

Antall sider

65 sider inkl. vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver(e)

Indre Fosen kommune

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:

<https://biofokus.no/publikasjoner/>

Rapporten refereres som:

Langmo, S. H. L. 2021. Kartlegging av naturtyper i Indre Fosen kommune i forbindelse med planlagt revisjon av kommuneplanens arealdel. BioFokus-rapport 2021-8. Stiftelsen BioFokus. Oslo

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 99550257

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Indre Fosen kommune foretatt naturfaglige registreringer i utvalgte områder i kommunen i forbindelse med en planlagt og påbegynt revisjon av kommuneplanens arealdel. Områdene er valgt ut av kommunen basert på innspill til revisjonen, og er kartlagt for prioriterte naturtyper etter DN-Håndbok 13. Rapporten gir en oppsummering av resultatene fra gjennomført kartlegging. I den grad det er påvist kvaliteter eller forhold utenfor prioriterte naturtyper, er også disse beskrevet her. Kartleggingen har ført til økt kunnskap om naturtyper knyttet til en rekke ulike miljøer og artsgrupper spredt over hele kommunen.

Jon-Erik Vollan og senere Tore Solli har vært våre kontaktpersoner hos oppdragsgiver. Solfrid Helene Lien Langmo har vært prosjektansvarlig, utført feltarbeidet og har vært ansvarlig for utarbeiding av rapport.

Vi vil takke Indre Fosen Kommune v/ Jon-Erik Vollan og Tore Solli Takke for godt samarbeid om prosjektet.

Markabygda, 01.04.2021

Solfrid Helene Lien Langmo

Figur 1. Kviqe på beite i artsrik naturbeitemark på Stadsbygd, lok. 167-003, Neraunet S. Foran høyre framfot på kviga kan en skimte fiolett greinkøllesopp (VU) i graset. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Sammendrag

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Indre Fosen kommune foretatt naturfaglige registreringer i utvalgte områder i kommunen i forbindelse med en planlagt og påbegynt revisjon av kommuneplanens arealdel. Områdene er valgt ut av kommunen basert på innspill til revisjonen, og områder fra hele den nye kommunen (Rissa og Leksvik kommuner ble slått sammen og fikk navnet Indre Fosen kommune fra 01.01.2018) er inkludert. Alle områdene er kartlagt for prioriterte naturtyper etter DN-Håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007), med tilhørende reviderte utkast til faktaark fra 2014 og 2015. Data for denne delen av kartleggingen er digitalt innsamlet ved hjelp av ArcGIS Collector og Filemaker Go, og en del artsfunn er lagt inn i BioFokus Artsfunnbase slik at de vil fremkomme i Artskart.

De kartlagte områdene utviser stor variasjon i naturtyper og forhold. Berggrunnen i området er i de sørlige delene av kommunen rik, med et markant skille i Skaugdalen mot fattigere bergarter i nord. Mye av kommunen består av et skogkledt åslandskap, med spredte fjellpartier, skilt av vide dalfører med bratte lier og jordbrukslandskap i dalbotnen. Mye av de bebygde delene av kommunen ligger på løsmasseavsetninger av ulike slag, og partier med marine avsetninger finnes særlig i Leksvik, Rissa, Hasselvika og på Stadsbygd. Bratte lier og bergvegger skaper grunnlag for stor variasjon i lokalklima, og det er også store forskjeller i årsnedbør i ulike deler av kommunen.

Alle naturtypene innenfor prosjektet, foruten en i Vika i Leksvik, er resultat av nykartlegging, og de er for det meste registrert i områder der det later til at det har vært gjennomført få undersøkelser fra tidligere. Et par mindre områder i Leksvik (Vika) er også undersøkt i forbindelse med kartlegging etter Miljødirektoratets instruks for 2020, noe som til en viss grad fører til overlapp mellom naturtyper registrert etter ulike systemer. Det er kjent at lignende kartlegging på bakgrunn av Miljødirektoratets instruks er planlagt i områdene rundt Rissa sentrum i 2021, noe som kan føre til en delvis lignende overlapp i naturtyper også her. Til sammen resulterte kartleggingen i 27 lokaliteter fordelt på 14 ulike naturtyper. Verdien fordeler seg på 3 med verdi A, 15 med verdi B og 9 med verdi C. De mest tallrike naturtypene er gammel granskog (6), gammel boreal lauvskog (4) og rik edellauvskog (3). Det er grunn til å trekke fram påviste forekomster av boreal regnskog i Skaugdalen, et dalføre som ligger helt i utkanten for denne naturtypen på Fosen, og ei svært artsrik naturbeitemark på Stadsbygd, som er med å dokumentere det store mangfoldet knyttet til kulturlandskapet i bygda. Også forekomster av store velutvikla partier med flomskogsmark og gammel granskog langs Sørrelva og Bergmyrsbekken på Bergmyran bør nevnes. Områdene ligger i et parti med svært store grusreserver, og i sammenheng med aktive skredmarker som virker til å være viktige blant annet for tilførsel av gytegrus til Skaugavassdraget, ei viktig lakseelv på Fosen.

Til sammen er rundt 230 poster registrert i Artskart i forbindelse med dette prosjektet. Av disse er 12 arter rødlistearter (alle NT eller VU). Det mest interessante er forekomster av fiolett greinkøllesopp og rød honningvokssopp (begge VU) i ei naturbeitemark på Stadsbygd, og forekomst av hvitfotlav (NT) i boreal regnskog i Skaugdalen. Av fremmedarter er 7 SE-arter registrert, med flest forekomster av platanlønn og hagelupin. Alle artene ble registrert nær menneskelige inngrep.

Resultatene fra dette prosjektet viser at det var, og fremdeles er et klart behov for en nykartlegging og kvalitetssikring av naturtypedataene for Indre Fosen kommune. Det var enkelt å påvise nye verdifulle naturtypelokaliteter, selv på de begrensede områdene som ble undersøkt. Det ble registrert mange lokaliteter av forholdsvis høy verdi. I skogsområdene i

kommunen er det i nyere tid utført MiS-registreringer (2017), og selv undersøkelsene av svært begrensede skogarealer innenfor dette prosjektet avdekket en rekke naturtypelokaliteter som opplagt har kvaliteter tilsvarende ulike MiS-livsmiljøer innenfor arealer som ifølge Skogportalen til NIBIO (NIBIO, 2021). En ser fremdeles, som påpekt ved tidligere undersøkelser (Lien Langmo, Folden et al. 2013), at det er nødvendig med en større kartlegging av naturtyper i skog i Indre Fosen kommune i nærmeste framtid. Store arealer, særlig i høgereliggende strøk er enda ikke snauhogd, men heller ikke undersøkt for prioriterte naturtyper. Også i lavereliggende strøk er det fremdeles mangler selv om dekingen av skognaturtyper jevnt over er høyere.

Dekningsgraden for naturtyper nærmer seg jevnt over middels god i fjordnære strøk på Stadsbygd, i Rissa, Hasselvika, og delvis også ved Råkvåg. I gamle Leksvik nærmer den seg jevnt over middels til høy i lavereliggende strøk rundt Vanvikan, i Leksvik sentrum og i partier i de bratte fjordliene lang Trondheimsfjorden fra Vanvikan til kommunegrensa mot Inderøy. Likevel gjenstår det svært mye å undersøke og oppdatere i kommunen, både i form av gamle og utdaterte registreringer, samt at dekningsgraden i deler av kommunen er svært lav. Gjennomgående vurderes kunnskapsnivået som middels godt for alle hovednaturtyper, med unntak av fjell der kunnskapsnivået vurderes som lavt. Det er fremdeles stort potensial for å finne flere og til dels store verdier innenfor mange organismegrupper og naturtyper i kommunen. Særlig er det grunn til å trekke fram store områder med sammenhengende kulturlandskaper i Skaugdalen og på Stadsbygd, rike sørvendte fjordlier ned mot Trondheimsfjorden og fuktige skogsområder i nordvendte lier en lang rekke steder i kommunen, blant annet langs Stjørnfjorden.

Figur 2. Forekomster av lungeneversamfunn på gran og rike forekomster av hangelav på trærne, er typisk for boreal regnskog. Bildet er fra 167-016 Bålfossøya S. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

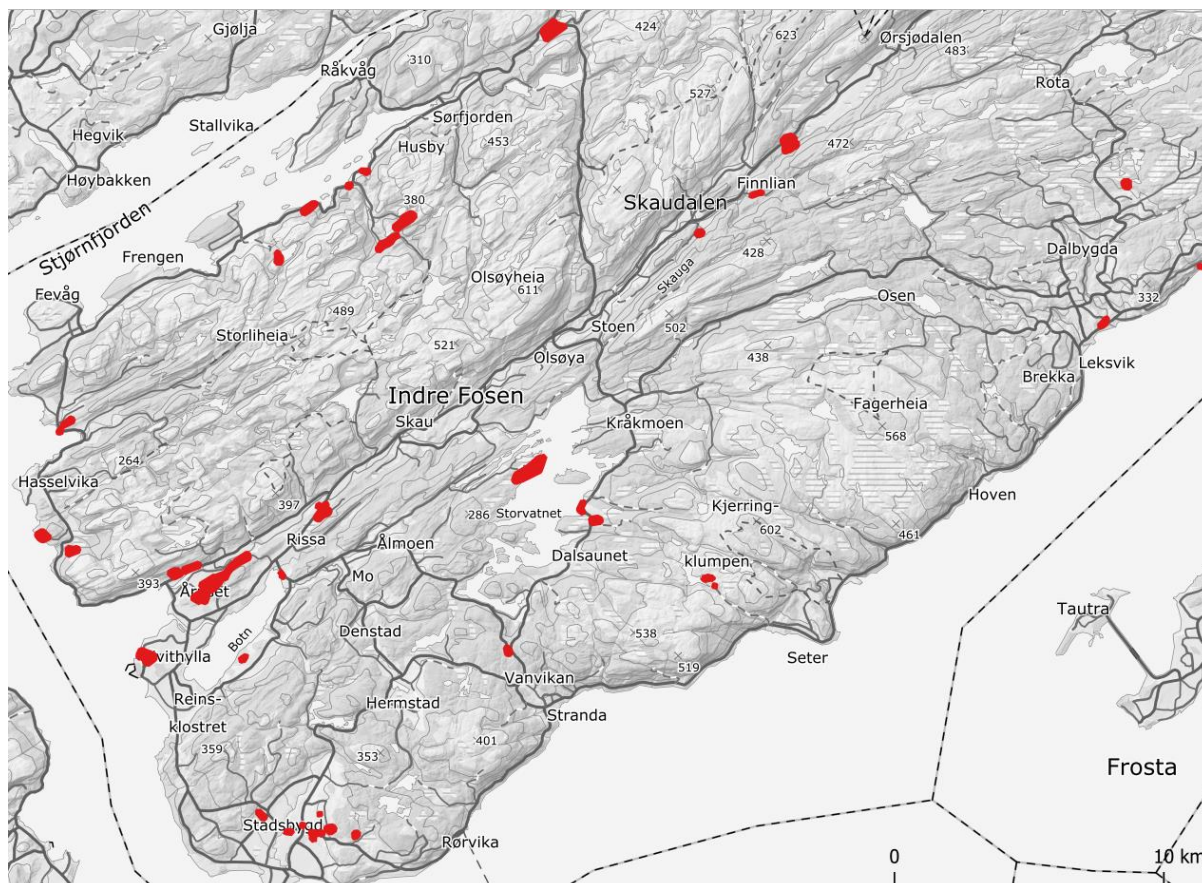
Innhold

Forord	3
Sammendrag	4
1 INNLEDNING	7
1.1 OPPDRAG OG UNDERSØKELSESONOMRÅDE	7
1.2 BAKGRUNN	7
1.3 NATURGRUNNLAG	8
1.3.1 Klima	8
1.3.2 Geologi	8
1.3.3 Vegetasjon	8
1.4 TIDLIGERE REGISTRERINGER	9
2 METODE	11
2.1 KARTLEGGINGSMETODIKK	11
2.2 FORBEREDELSE TIL FELTARBEID	13
2.3 FELTARBEID	14
2.4 PROSJEKTETS PRODUKTER	14
3 RESULTATER	14
3.1 KARTLAGTE NATURTYPER	15
3.1.1 Nykartlegging	15
3.1.2 Revisjon	17
3.2 ARTSREGISTRERINGER	18
3.2.1 Rødlistearter	19
3.2.2 Fremmede arter	20
4 DISKUSJON	20
4.1 OPPSUMMERING AV DE UNDERSØKTE OMRÅDENE	20
4.1.1 Hasselvika	21
4.1.2 Leksvik	22
4.1.3 Rissa	23
4.1.4 Rødsjø	28
4.1.5 Skaugdalen	29
4.1.6 Stadsbygd	33
4.1.7 Stjørna/Sørfjorden	36
4.1.8 Storvatnet og Seter	38
4.2 BEHOV FOR VIDERE KARTLEGGING	41
4.3 ELDRE OG NYERE KARTLEGGINGSMETODIKK	41
REFERANSER	43
VEDLEGG 1 LOKALITETSBESKRIVELSER	44
REVIDERTE LOKALITETER	44
NYE LOKALITETER	45

1 Innledning

1.1 Oppdrag og undersøkelsesområde

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Indre Fosen kommune foretatt naturfaglige registreringer i utvalgte områder i kommunen i forbindelse med en planlagt og påbegynt revisjon av kommuneplanens arealdel. Områdene er valgt ut av kommunen basert på innspill til revisjonen, og områder fra hele kommunen er inkludert.

Figur 3. Kartleggingsområdene er markert med rødt, og er mottatt fra kommunen. Som en ser ligger disse spredt i store deler av kommunen. Mange er mindre enn det som går fram, og er blåst opp noe for å synes.

1.2 Bakgrunn

Kommuneplanens arealdel er en overordnet arealplan som viser sammenhenger mellom fremtidig samfunnsutvikling og arealbruk for en kommune. Den består av et plankart som med standardiserte symboler og farger som viser ulike arealformål, planbestemmelser som gir nærmere bestemmelser om arealbruk, utforming av bygninger, miljøkrav, parkering osv., og en planbeskrivelse som angir planens formål, hovedinnhold og virkninger.

Indre Fosen kommune består av de to gamle kommunene Rissa og Leksvik. Disse ble slått samme og fikk navnet Indre Fosen fra 01.01.2018. Fra 01.01.2020 er også Verrabotn grunnkrets en del av Indre Fosen kommune. Arbeidet med ny arealplan for den nye kommunen startet i 2020, og denne rapporten er et ledd i biologiske undersøkelser som kommunen ønsket å få utført allerede på overordnet plannivå.

1.3 Naturgrunnlag

Indre Fosen kommune har en svært variert natur og spenner over lange vegetasjonsøkologiske gradienter. Variasjoner i klima og eksposisjoner danner grunnlag for stor variasjon i økologiske forhold. Alle hovednaturtypene etter DN-håndbok 13 er representert, med hovedvekt på skog, fjell, kulturlandskap og myr og kilde. I tillegg finnes det stedvis mye ferskvann/våtmark, samt at kommunen har en lang kystlinje med kulturpåvirka lyngheier, strandengsystemer og store gruntvannsområder og tilhørende naturtyper.

I store deler av kommunen drives det intensivt, moderne skogbruk i form av til dels store flatehogster. Særlig er dette vidt utbredt i lavereliggende deler av kommunen, men effektivisering og økonomiske virkemidler har de seinere åra ført til at også større andeler av høyereliggende skog hogges. Kulturlandskapet knyttet til jordbruket utgjør også en betydelig andel av kommunens lavlandsareal. Indre Fosen er en stor jordbrukskommune med mye intensivt drevet jordbrukslandskap, men også en lang tradisjon for beiting i det gamle jordbrukslandskapet som ikke egner seg for konvensjonell drift. Kommunen har store områder over tregrensa, preget av slake, avslippte fjellheier. Den tradisjonelle fjellbjørkeskogen er mange steder erstattet av granskog helt opp til tregrensa. Ut mot kysten finnes områder med lyngheier i kombinasjon med jordbrukslandskapet. Disse er mange steder ute av drift og gror igjen med skog.

1.3.1 Klima

Målestasjon for nedbør og temperatur i Rissa (stasjon 71320) ligger rett ved Rissa sentrum, og ble satt i drift i 2005. Den viser ifølge Meteorologisk institutt (MET) (2021) i normalperioden (1991-2020) en gjennomsnittlig årsnedbør på 1200 mm. Gjennomsnittlig årstemperatur ligger på 6,3°C. En målestasjon (17330) på Skaug i Skaugdalen, ca. ei mil lenger øst i kommunen som ikke lenger er i drift, hadde i samme periode en årsnedbør på 1614 mm. For Leksvik ligger den en målestasjon på Myran ikke langt unna sentrum. Denne måler ikke temperatur, men har en årsnedbør på 1441 mm i samme periode. Dette viser store variasjoner mellom ulike deler av kommunen, og ofte over små avstander.

1.3.2 Geologi

Berggrunnen i Indre Fosen er veldig varierende. Mye av berggrunnen i nord og vest her består av granitter og gneiser. Fra utløpet av Skauga ved Vangen og nordøstover til Verabotn går et skarpt skille, og berggrunnen på sørsida av dette skillet er betydelig rikere, og består av blant annet grønnstein, grønnskifer, glimmerskifer og biotittskifer, sammen med mindre områder med metasandstein og kalkglimmerskifer (Kilde: NGU). Granitt og gneis er harde og sure bergarter som sjelden gir grunnlag for noen rik flora. Resterende bergarter er rikere, og en kan også regne med å finne en rikere flora i disse områdene.

1.3.3 Vegetasjon

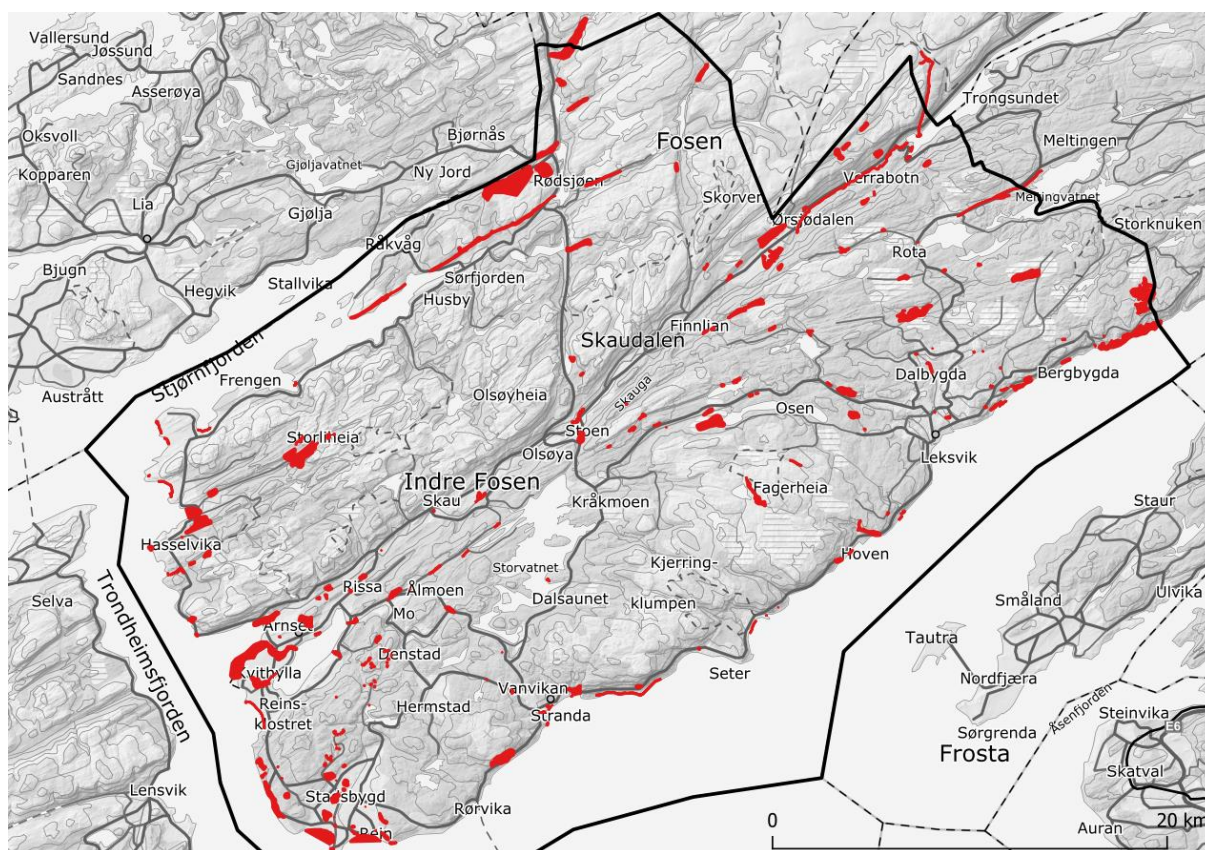
I følge (Moen 1998) er alt fra boreonemoral til alpine vegetasjonssoner representert innenfor kommunen, med andre ord alt fra edellauvskogsområder til snaufjell, sammen med store lauv- og barskogsområder. Videre spenner kommunen over alt fra sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon, humid underseksjon (O3h) og klart oseanisk seksjon (O2) i nord og vest til svakt oseanisk seksjon (O1) i øst. (Moen 1998) deler også landet inn i myrregioner. Mesteparten av de lavereliggende områdene i kommunen ligger i Atlantisk myrregion og Fjordmyrregionen. I begge disse regionene regnes nedbørmyrer (ombrotrofe myrer) som

vanligst. Særlig på marine avsetninger i Rissa og på Stadsbygd finnes rester av større nedbørsmyrkomplekser. I tillegg inngår også jordvannsmyrer av varierende rikhet.

Relativt høy luftfuktighet kombinert med forholdsvis høy middeltemperatur og forekomster av granskog helt ut til kysten, danner grunnlag for naturtypen boreal regnskog med gran i deler av kommunen. Innenfor denne naturtypen er det gjort mange registreringer av til dels høyt rødlista lav. Helt ut mot kysten burde det også finnes områder som potensielt kan huse enkelte arter knyttet til fattig, og muligens også rik boreonemoral regnskog. Enkelte slike er blant annet påvist i Ørland og Bjugn. Særlig i sørvendte lier ned mot Trondheimsfjorden og ut mot kysten inngår gode bestander av boreonemorale elementer er blant annet kusymre, hvit skogfrue og tannrot registrert, samt rike edellauvskogsområder der alm og ask er dominerende treslag. Her finnes også partier med godt utvikla rike granskoger på rikere mark.

1.4 Tidligere registreringer

Inntil 16.03. 2021 er det registrert 277 lokaliteter i Naturbase helt eller delvis innenfor grensene i Indre Fosen kommune. Verdiene av de tidligere registrerte terrestriske lokalitetene fordeler seg på 54 svært viktige (A), 122 viktige (B) og 101 lokalt viktige (C) lokaliteter.

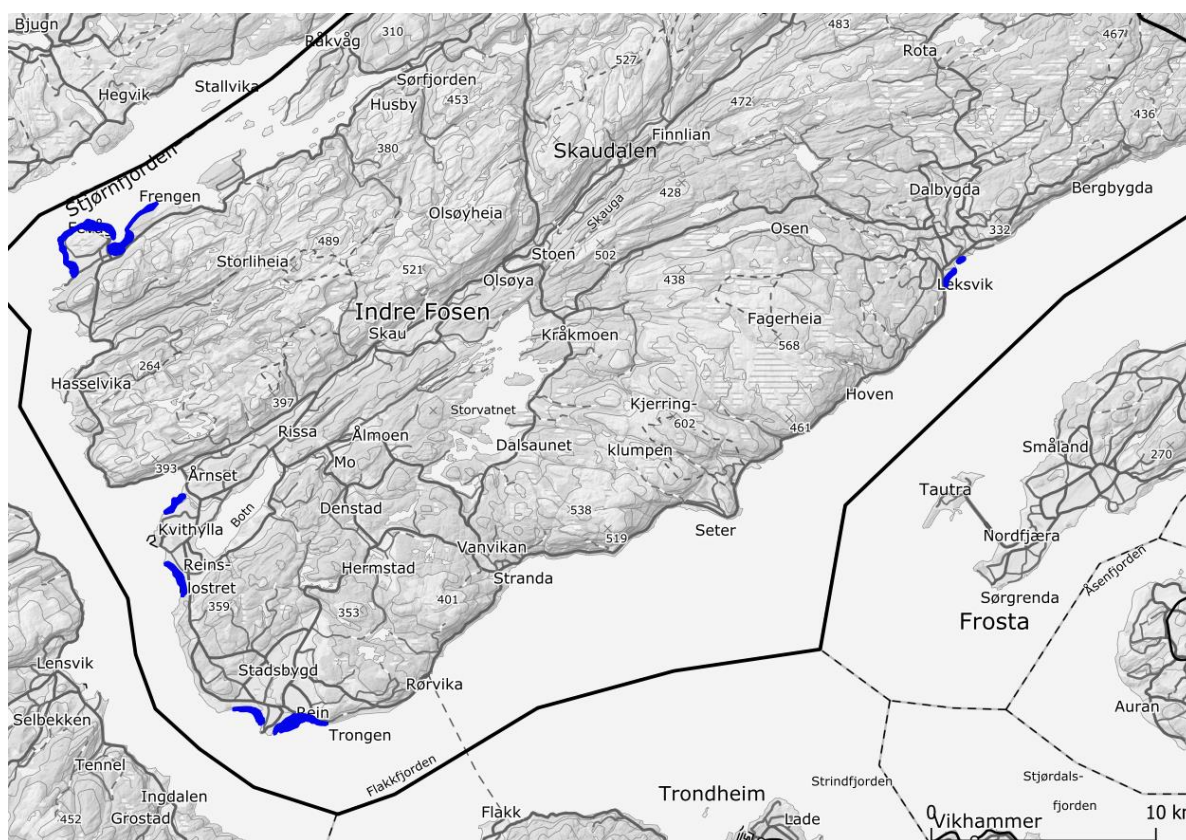

Figur 4. Kartet viser kartlagte naturtyper i Naturbase inntil 16.03.2020 markert med rød farge. Som en ser, er de fleste lokalitetene i lavlandet. Få lokaliteter er knyttet til fjellet, og få lokaliteter er knyttet til en del av de høgereliggende skogsområdene. Også i de bratte fjordiene blant annet mellom Leksvik og Vanvikan og langs Stjørnfjorden er det store områder uten lokaliteter på kartet.

En lang rekke kartlegginger av naturtyper er utført tidligere i Indre Fosen kommune. Mye av dataene er av eldre dato og stammer fra 1970- og 80-tallet, og baserer seg på eldre metodikker. Mage av disse områdene ble ved første runde med naturtypekartlegging tidlig

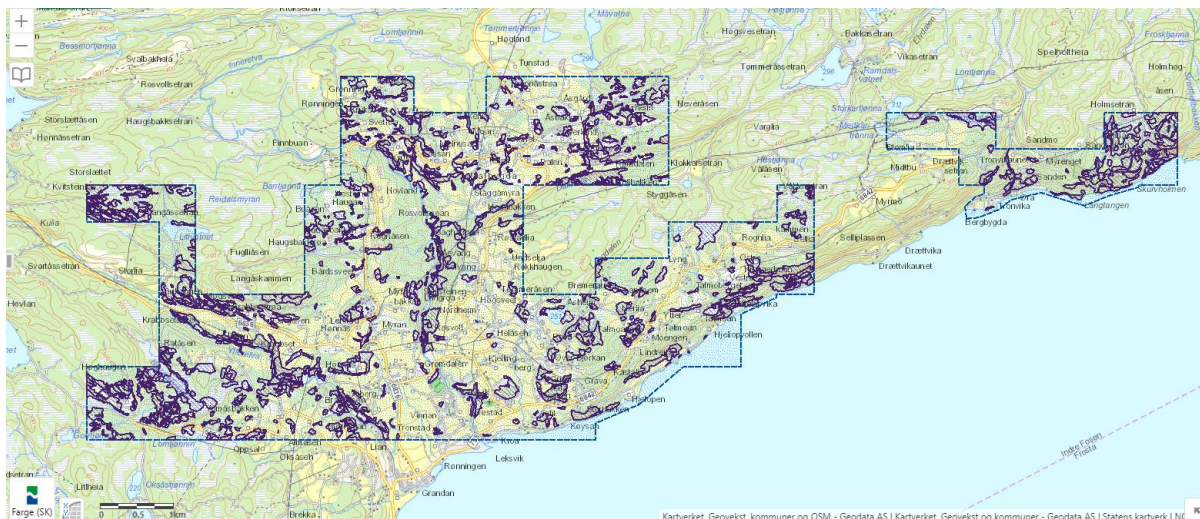
på 2000-tallet overført til, og verdivurdert etter lokaliteter etter DN-Håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007), slik at de kom inn i Naturbase. Senere har alle de tre gamle kommunene Rissa, Leksvik og Verran har hatt supplerende kommunale naturtypekartlegginger. I tillegg er mindre naturtypekartlegginger foretatt på begrensede arealer, blant annet i forbindelse med kommunedelplan for Vanvikan og i forbindelse med kartlegging av utvalgte naturtyper og andre naturtyper i kulturlandskapet. Enkelte arealer er også undersøkt i forbindelse med andre prosjekter finansiert av Statsforvalteren, blant annet i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i skog. Alle disse prosjektene har rapporter som finnes digitalt.

Mindre arealer langs kysten er i tillegg kartlagt for marine naturtyper etter DN-Håndbok 19 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007b). Disse er ikke inkludert i denne rapporten, men en vet fra tidligere at disse består av ålegrasenger og bløtbunnsområder i strandsonen.

Figur 5. Marine naturtyper i Indre Fosen kommune per 16.03.2020.

I dag skal all offentlig finansiert kartlegging i utgangspunktet basere seg på systemet Natur i Norge (NiN) (Halvorsen, Bryn et al. 2015). Det er mange grunner til at dette likevek ikke er gjennomført. I Leksvik ble et større område rundt sentrum, og ett i Tronvika kartlagt for naturtyper etter Miljødirektoratets instruks (Miljødirektoratet 2020) så sent som i 2020. Videre foreligger planer om en lignende kartlegging i et område rundt Rissa sentrum i 2021. Også data fra kartleggingen i Leksvik er tilgjengelig i Naturbase, men siden den er kartlagt etter et annet system, er den ikke direkte sammenlignbar med andre kartlegginger utført i kommunen.

Figur 6. Kartlagte områder etter Miljødirektoratets instruks i 2020. Yttergrensene for kartleggingsområdene er definert på forhånd, og er absolutte slik at objekter som strekker seg ut over disse grensene ikke fullføres. Som en ser, er tettheten av Naturtyper langt større enn den er i det samme området etter DN-Håndbok 13. Dette har mange grunner, blant annet at en finner langt flere naturtyper når en finkjemmer et område, men også at en del naturtyper etter instruksjonen har langt videre definisjoner enn de har etter DN-Håndbok 13. Skjermdump av naturtyper er hentet fra Naturbase.

Ut over dette er en rekke naturreservater i perioden 2015-2020 basiskartlagt etter en egen instruks fra Miljødirektoratet for basiskartlegging i verneområder (Miljødirektoratet 2020). Disse dataene ligger ikke i Naturbase, men er planlagt brukt som en del av grunnlaget for forvaltningsplan for de aktuelle områdene. De gir en oversikt over kartleggingsenheter etter NiN innenfor de ulike reservatene, samt rødlista naturtyper. I tillegg inngår en del artskartlegging, og særlig av rødlistearter og fremmedarter også i denne typen kartlegging. Per 16.03.2020 er følgende områder kartlagt etter basisinstruksen:

- Skjettenberglia NR (kun den delen som ligger i gamle Leksvik kommune. Den delen som ligger i gamle Rissa skal kartlegges i 2021)
- Grønningsbukta NR
- Berga NR
- Vikalian NR
- Himmelriket NR
- Raukamlia NR
- Kammen og Kalddalen NR

2 Metode

2.1 Kartleggingsmetodikk

Kartlegging av prioriterte naturtyper er et system for å velge ut og verdivurdere biologisk viktig natur som det bør tas ekstra hensyn til i arealforvaltningen. I DN-Håndbok 13 er det beskrevet 56 slike naturtyper. Håndboka lister opp, beskriver og foreslår verdisetting av prioriterte naturtyper i Norge (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Håndboken ble delvis revidert i 2014, og faktaarkene publisert i 2015 (Miljødirektoratet 2015). En har brukt den versjonen av håndboken med tilhørende faktaark/utkast til reviderte faktaark som har hatt den mest oppdaterte og kunnskapsbaserte beskrivelsen og verdivurderingen for de aktuelle naturtypene som er kartlagt i dette prosjektet.

Følgende kriterier er viktige ved utvelgelse av viktige naturtyper:

- Naturtypers sjeldenhet i landskapet
- Forekomst av viktige nøkkelelementer
- (Gode) forekomster av signalarter eller rødlistede arter
- Områdets topografiske og geografiske plassering
- Områdets evne til å fylle en funksjon for bevaring av biologisk mangfold og landskapsformer

Verdisetting representerer en innbyrdes rangering av det biologiske mangfoldet eller landskapstyper. Denne verdien gjenspeiler en vurdering av dagens tilstand. Ut over dette er det også interessant å vurdere det framtidige potensialet for biologisk mangfold under gitte omstendigheter. Disse omstendighetene kan f.eks. være fri utvikling av gammel skog eller videre skjøtsel av slåtteenger eller naturbeitemark; tiltak som vil opprettholde eller ytterligere forbedre betingelsene for et rikt biologisk mangfold i naturtypen. Verdisettingen baserer seg på direkte betydning for bevaring av det biologiske mangfoldet, og ikke bruksverdier av mangfoldet til forskning, undervisning, friluftsliv, næringsinteresser o.l. Rangeringen bygger på følgende overordnede prinsipper:

- Naturtyper og arter som er sjeldne er viktigere objekter for forvaltningen enn de som er vanlige
- Naturtyper og arter som er i tilbakegang er viktigere objekter for forvaltningen enn de som har stabile forekomster eller er i framgang. Verdisetting av utvalgte områder følger DN-håndbok 13 og brev fra DN av 03.06.1999 om verdisetting av lokalt viktige områder, C-områder. Systemet har tre verdikategorier: Svært viktig - A, Viktig - B og Lokalt viktig - C.

Håndboka gir følgende kriterier for rangering av lokaliteter innen en naturtype:

- Størrelse og velutviklethet
- Grad av tekniske inngrep
- Forekomst av rødlistearter
- Sjeldne utforminger (nasjonalt og regionalt).
- DN-håndbok 13 legger opp til et system der artsfunn i visse rødlistekategorier automatisk skal gi naturtypen A- eller B-status. Rødlistekategorier følger den siste utgaven av den norske rødlista for arter (Henriksen and Hilmo 2015)

Sentralt i kartlegging etter DN-Håndbok 13 er områdebeskrivelsen. Denne skal være tilstrekkelig til å begrunne valg av naturtype og verdi. Den skal være forvaltningsrettet og samtidig kort og konsis. Det er satt krav til hvilke overskrifter som kan brukes, og disse er vist nedenfor:

- Innledning
- Beliggenhet og naturgrunnlag
- Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper
- Artsmangfold
- Bruk, tilstand og påvirkning
- Fremmede arter
- Skjøtsel og hensyn
- Del av helhetlig landskap
- Verdibegrunnelse (obligatorisk!)
- [Merknad] (ingen overskrift i faktaarket)

Innledning

Her kan det legges inn opplysninger om i hvilken sammenheng kartleggingen er gjort, hva som er gjort tidligere, om den nye beskrivelsen supplerer eller erstatter tidligere beskrivelser og lignende.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Her beskrives geografisk beliggenhet m.m., dersom det er behov for supplerende opplysninger til kartet. Hvor nøyaktig er avgrensningen? Sistnevnte kan variere, både som følge av kartleggingsmetodikk og naturgitte årsaker, og det bør skilles mellom disse to faktorene. Dersom det er lagt inn buffersone skal denne beskrives her. Se også kapittel 5.4.2 om lokalitetsavgrensning i DN-håndbok 13. Viktige topografiske og geologiske forhold som ikke går frem av kartet beskrives, samt viktige naturgitte faktorer som påvirker økosystemets stabilitet (skogbrann, flom, nedbør/luftfuktighet, vind).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Supplerende opplysninger om naturtyper, utforminger og mosaikk oppgis her, samt supplerende opplysninger om truede vegetasjonstyper og evt. andre viktige vegetasjonstyper. Hvis naturtyper/vegetasjonstyper som ikke er prioriterte er inkludert, skal dette nevnes og begrunnes (f.eks. av arronderingsmessige årsaker).

Artsmangfold

Typiske/karakteristiske arter må nevnes. I skog bør alle treslag angis, samt deres mengdefordeling anslås. Ellers bør typiske og eventuelt dominerende arter nevnes. I tillegg nevnes andre arter av betydning for naturtype-/vegetasjonstypebeskrivelsen. Alle sjeldne, kravfulle og rødlistede arter skal listes opp med antall/mengde for artene, samt funnhistorikk.

Bruk, tilstand og påvirkning

Utfyllende opplysninger om tilstand, dagens bruk, inngrep, andre påvirkningsfaktorer og historikk. Hvor stor og hva slags menneskeskapt påvirkning er det? Hvordan har det vært? Oppgi gjerne dato for inngrep og lignende. I skog må hogst relateres til forekomsten av gamle levende og døde trær, inkludert en historisk vurdering og grad av kontinuitet. For våtmark/vassdrag må forurensing og vannstandsmanipulering oppgis. For myr er grøfting og slått viktig. For kulturlandskap må tilstand (hevd) og bruk beskrives i tillegg til andre påvirkningsfaktorer. Her nevnes også stedsaktuelle forhold som kan true grunnlaget for lokalitetens verdi, men ikke generelle trusler. Det holder å nevne forhold som konkret er observert i felt (f. eks. gjengroing, nedbygging, grøfting) eller som er kjent på annen måte.

Påvirkningsfaktorer kan i tillegg registreres som søkbar egenskap for alle naturtyper. For kulturlandskap kan også bruk registreres som søkbar egenskap.

Fremmede arter

Forekomst av fremmede arter beskrives her, samt nødvendige tiltak.

Skjøtsel og hensyn

Med skjøtsel menes aktive tiltak for å fremme naturverdiene. Hensyn er passive tiltak for å unngå skadelige aktiviteter for lokaliteten, eller visse former for bruk/inngrep som ikke vesentlig påvirker de naturverdiene som skal ivaretas. Eventuelle konkrete forslag nevnes. Dersom det er behov for å ta spesielle hensyn utenfor lokaliteten bør det nevnes her.

Del av helhetlig landskap

Dersom naturtypeområder må sees i sammenheng med andre innenfor et større areal, skal det gis opplysninger om dette her. Dette kan være aktuelt for eksempel for kulturbetingete naturtyper, lokaliteter kartlagt i forbindelse med kartlegging for frivillig vern, kartlegging av bekkekløfter eller kartlegging for skogvern. Det vil ofte være aktuelt å vise til nærmere beskrivelse i dokument eller kilde på faktaarket.

Verdibegrunnelse (obligatorisk)

Angi kort hvilke faktorer som i størst grad bidrar verdien som er satt. Eventuell usikkerhet i forhold til verdien bør nevnes. Eventuelle utviklingstrekk som støtter verdivalget, nevnes.

2.2 Forberedelser til feltarbeid

I forkant av feltarbeidet er forhåndsdefinerte undersøkelsesområder med innspill til kommuneplanens arealdel mottatt fra kommunen. Disse ble lagt inn i Filemaker Go, et produkt som kan brukes i offline modus, og dermed sikrer tilgang på kart og flyfoto også ved jobb i områder med dårlig dekning. Områdene ble mottatt i flere bolker fordelt på ulike grender i kommunen.

Alle relevante databaser som Artskart, Naturbase, Økologisk grunnkart, berggrunnskart og løsmassekart er gjennomgått med tanke på å vurdere potensialet for ulike artsgrupper innenfor det aktuelle området. Også studier av flyfoto er bruk i forarbeidet for lettere å kunne planlegge feltarbeidet.

2.3 Feltarbeid

Feltarbeidet ble utført i løpet av oktober 2020, med unntak av ett område i Hasselvika som ble undersøkt i november etter som det kom inn som innspill seint i arbeidet. Undersøkelsene ble utført på en tid på året der en regner med å kunne fange opp de mest relevante artsgruppene. Unntaket er våraspektet av karplanter. Insekter ble i svært liten grad undersøkt. Feltarbeidet konsentrerte seg i første rekke om nykartlegging foruten ett område i Vika i Leksvik, der det fantes tidligere registreringer i Naturbase og hvor grensene for BN00026239 Hjelopvika-Steinvika er endret basert på nye observasjoner. Karplantefloraen ble viet størst oppmerksomhet ved undersøkelsene, men det ble også fokusert på artsgruppene vedboende sopp, lav og moser. I tillegg ble fugl og pattedyr m.m. registrert i den grad det ble observert noe av interesse. Prosjektet har kun hatt fokus på terrestriske naturtyper, og marine naturtyper er derfor ikke kartlagt.

Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Henriksen and Hilmo 2015) og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken 2018)b. Forekomster fremmedarter følger fremmedartslista (Artsdatabanken 2018)a. Navnebruk for artene er basert på vanlig, gjeldende (navnsetting og systematikk) nomenklatur for de ulike artsgruppene. Lokalitetsbeskrivelser til Naturbase inkluderer terminologi etter NiN versjon 2.1 i målestokk 1:5000 basert på kartleggingsveileder for NiN-kartlegging (Bratli, Halvorsen et al. 2019). Data fra kartleggingen er digitalt innsamlet ved hjelp av ArcGIS Collector og Filemaker Go. Relevante observasjoner om økologiske forhold og observert artsmangfold ble notert som grunnlag for senere lokalitetsbeskrivelser. Arter som vanskelig lot seg bestemme ute, ble innsamlet for bestemmelse og eventuell dokumentasjon i herbarier. Videre bearbeidelse av kartavgrensninger er gjennomført i QGIS. Viktige artsfunn samt funn av arter som er med å bekrefte verdien av lokalitetene, funn av fremmedarter og en del funn ellers, er lagt inn i BioFokus Artsfunnbase slik at de vil fremkomme i Artskart.

2.4 Prosjektets produkter

Naturtypekartleggingen i Indre Fosen resulterer i en rapport med omtale av kartlagte lokaliteter. Rapporten inneholder en generell områdebeskrivelse, resultater fra kartleggingene og en kort oppsummering/konklusjon. De enkelte naturtypebeskrivelsene er lagt ved i vedlegg 1. Resultatene fra kartlegginga er oppsummert i kap. 3. Naturtyper kartlagt i forbindelse med prosjektet med tilhørende kartavgrensninger i Shape-format og egenskapsfiler til innleggelse i Naturbase leveres Statsforvalteren i Trøndelag for innleggelse i Naturbase. Egenskapsfiler, kartavgrensninger og artsregistreringer vil også oppbevares hos BioFokus. Eventuelt herbariemateriale sendes til sentrale herbarier.

3 Resultater

De kartlagte områdene utviser stor variasjon i naturtyper. Berggrunnen varierer betydelig, noe som også gir stor variasjon i vegetasjonstyper fra fattige furuskoger til rike edellauvskogsmiljøer. Landskapet med avslippede fjellpartier og bratte lisider, gir rom for stor variasjon i økologiske forhold over små avstander med forekomster av alt fra skrinne furuskoger til fuktige regnskogsmiljøer. Forekomster av marine sedimenter, elveavsetninger og mektige moreneavsetninger danner grunnlag for forekomster av raviner og raspåvirka natur, mens grunne bukter og vikar danner grunnlag for strandenger og gruntvannsområder med skjellsand og ålegrasenger. Områdets beliggenhet i oseaniske seksjoner gjør forekomster

djupe torvmyrer bygd opp gjennom tusener av år vanlige. Mange av disse er i dag sterkt fragmentert av utbygging, grøfting og oppdyrking. Store områder med gamle kulturlandskap inneholder en lang rekke svært viktige naturtyper knyttet til mark som har vært i hevd i lang tid, men i liten grad er utnyttet til intensiv jordbruksdrift.

3.1 Kartlagte naturtyper

Under følger en oversikt over naturtyper registrert i forbindelse med prosjektet. Det er delt opp slik at resultater av nykartlegging og revisjon er presentert hver for seg. Detaljerte kart over naturtyper finnes i kap 4, mens beskrivelse av de enkelte naturtypelokalitetene befinner seg i vedlegg 1.

3.1.1 Nykartlegging

Nykartlegging resulterte i 26 lokaliteter fordelt på 14 ulike naturtyper. Verdiene fordeler seg på 2 med verdi A, 15 med verdi B og 9 med verdi C. De mest tallrike naturtypene er gammel granskog (6), gammel boreal lauvskog (4) og rik edellauvskog (3). En oversikt over lokalitetene er gitt i tabell 1.

Tabell 1: Oversikt over nye DN13-naturtyper kartlagt i prosjektet.

ID Lokal	Lokalitetsnavn	Naturtype	Utforming	Areal	Verdi
167-001	Øyan SV	Gammel granskog	Gammel lavlandsgranskog	B	
167-002	Øyan S	Andre viktige forekomster	-	B	
167-003	Neraunet S	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	
167-004	Gløtten NV	Rik barskog	Lågurtgranskog	C	
167-005	Mevassetra	Naturbeitemark	Fattig beiteeng	B	
167-006	Høgåsmyra N	Gammel furuskog	Gammel kystfruskog	B	
167-007	Vangsåsen S	Rik barskog	Lågurtgranskog	C	
167-008	Askjem Ø	Kystmyr	Annan kystmyr	C	
167-009	Vevstad N	Rik edellauvskog	Lågurt-hasselkratt	C	
167-010	Kråknesmyra S	Kystmyr	Annen kystmyr	B	
167-011	Rogn N	Leirskredgrop	Leirskredgrop med naturlig suksesjon	B	
167-013	Bergmyrsbekken	Flomskogsmark	Flompåvirket oreskog	A	
167-014	Langørjan Ø	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	B	
167-015	Sørneset	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	B	
167-016	Bålfossøya S	Boreal regnskog	Boreal gran-regnskog	B	
167-017	Bålfossøya SV	Slåttemark	Rik slåtteeng	B	
167-018	Granhaugdalen	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	C	
167-019	Lauvlitjønna S	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	C	
167-020	Lånnåsen	Gammel boreal lauvskog	Gammel ospeskog	C	
167-021	Sandahaugen	Rik berglendt mark	Rik grunnlendt mark	C	
167-022	Sørvikneset S	Gammel boreal lauvskog	Gammel ospeskog	B	
167-023	Sørvikneset N	Gammel boreal lauvskog	Gammel seljeskog	C	
167-024	Vika	Store gamle trær	Ask	B	
167-025	Vika-Øksberget	Rik edellauvskog	Gråor-almeskog	B	
167-026	Bergsaunet V	Rik edellauvskog	Lågurt-hasselkratt	B	
167-027	Årlotten SV	Gammel boreal lauvskog	Gammel ospeskog	B	

De klart dominerende naturtypene innenfor kartleggingen, både i areal og antall er knyttet til skog. De mest tallrike naturtypene er gammel granskog (5), gammel boreal lauvskog (4) og rik edellauvskog (3). Det er særlig grunn til å trekke fram påviste forekomster av boreal regnskog i Skaugdalen, et dalføre som ligger helt i utkanten for denne naturtypen på Fosen (fig 2.), og ei svært artsrik naturbeitemark på Stadsbygd, som er med å dokumentere det store mangfoldet knyttet til kulturlandskapet i bygda (fig. 1). Det er ellers grunn til å nevne store velutvikla partier med flomskogsmark og gammel granskog langs Sørelva og Bergmyrsbekken på Bergmyran bør nevnes. Lokalitetene ligger i et parti med store grusreserver, og i sammenheng med aktive skredmarker som virker til å være viktige blant annet for tilførsel av gytegrus til Skaugavassdraget, ei viktig lakseelv på Fosen.

Figur 7. Partier med aktiv skredmark i Lok. 167-0002 Bergmyrsbekken. Her raser det jevnt, og gamle flyfoto viser at området har flere gamle lignende rasområder. Det er grunn til å tro at disse områdene bidrar med viktige grustilførsler til Skaugavassdraget som er ei viktig lakseelv. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 8. Naturtypen store gamle trær registrert i Lok. 167-024 Vika i Leksvik. Det fremste treet er ei gammel rogn med anslått brysthøydiameter (dimeter 130 cm over bakken) på 50 cm. Den groveste stammen som skimtes i bakgrunnen er et av to solide asketrær målt til ca. 130 cm bhd. Det gir en omkrets i brysthøyde på ca. 400 cm. Det største treet kan sees på forsida av rapporten og til høyre i fig. 10. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

3.1.2 Revisjon

En lokalitet innenfor prosjektet er revidert. Dette gjelder BN00026239 Hjelopvika-Steinvika, en stor lokalitet med gammel og til dels rik granskog øst for Hjelopen i Leksvik. Ny revidert avgrensningen er i stor grad basert på tidligere kartlegging, samt på befaringer i forbindelse med både dette oppdraget og kartlegging etter Miljødirektoratets instruks i de samme områdene sommeren og høsten 2020. Begge undersøkelsene er utført av

undertegnede. Lokaliteten er fra tidligere vurdert til Svært viktig – A. Basert på undersøkelserne i 2020 er arealet noe innskrenket ned mot Vika i sør, der arealer med rik edellauvskog, et tun med flere bygninger, en del gammel eng, og flere store gamle trær inngikk. Engene er for det meste oppgjødsla, og er derfor holdt utenfor avgrensningene, mens edellauvskogen og de store gamle trærne er videreført nye separate lokaliteter. Disse er en del av resultatene i kap. 3.1.1. Området er som nevnt også kartlagt etter Miljødirektoratets instruks fra 2002, noe som etter hvert vil føre til to sett med overlappende naturtyper i Naturbase her. Forekomsten av store gamle trær består av et par asketrær og ei stor gammel rogn. Dette er en naturtype som ikke fanges opp av Miljødirektoratets instruks i det hele tatt, der store gamle trær ikke skal kartlegges foruten hul eik.

Tabell 2. Oversikt over reviderte DN13-typer innenfor prosjektet.

ID Nasjonal	ID Lokal	Lokalitetsnavn	Naturtype	Utforming	Areal	Verdi
BN00026239	167-012	Hjelopvika-Steinvika	Gammel granskog	Gammel lavlandsgranskog	143,8	A

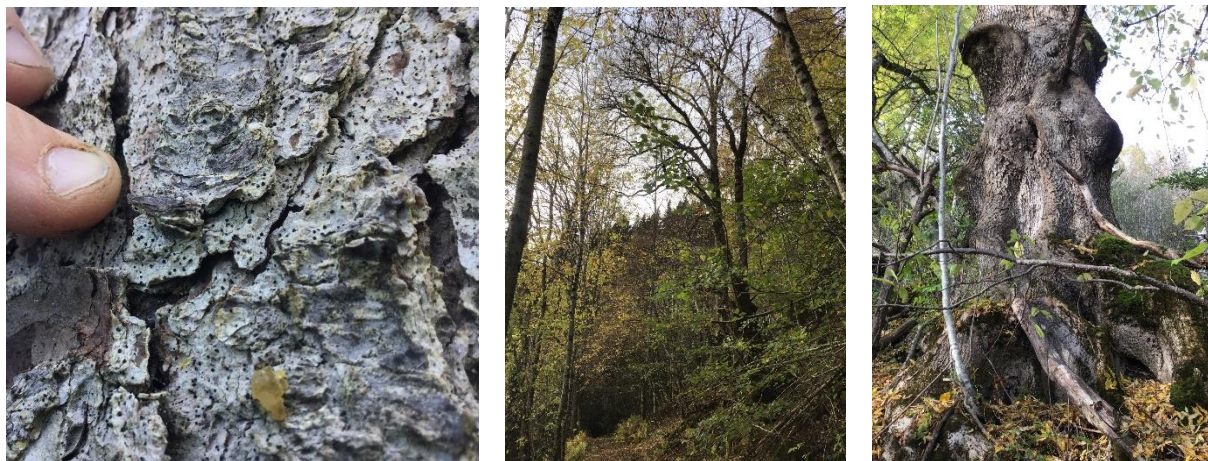
Figur 9. Gammel grov granskog med soleksponert dødved av gran i lia øst for Hjelopvika. Liene her er en del av et større område med slik skog mellom Stadsbygd og Mosvik. Store partier er hogd i nyere tid, men en del er også gammelskog som til dels er verna. Foto. Solfrid Helene Lien Langmo.

3.2 Artsregistreringer

Karplanter, lav, sopp og i noen grad moser er ettersøkt i undersøkelsesområdene, hovedsakelig innenfor naturtypelokalitetene, men i noe grad også utenfor, og da særlig i de undersøkelsesområdene hvor det ikke ble påvist naturtypelokaliteter. Karplanter er godt fanget opp. Sopphøsten 2020 var god i Trøndelag, og få registreringer fra artsgruppen kan delvis skyldes at få rike skoglokaliteter inngikk i undersøkelsesområdene, samt at det var noe seint på høsten for enkelte arter. Insekter er i liten grad undersøkt. Til sammen er rundt 230 poster registrert i Artskart i forbindelse med dette prosjektet.

3.2.1 Rødlistearter

Av de registret postene er rundt 30 funn rødlistearter, fordelt på 12 ulike arter. Bare et fåtall av disse registreringene er av alm (VU) og ask (VU), mens resten er av lav knytta til gammel og fuktig granskog, og av beitemarksopp. Det ble bl.a. gjort nye funn av fiolett greinkøllesopp (VU), rød honningvokssopp (VU) knytta til ei naturbeitemark på Stadsbygd, og av hvitfotlav (NT), trådragg (VU) og granbendellav (VU) knytta til gamle strukturrike graner i fuktig skog.

Figur 10: Rødlistearter registrert i forbindelse med undersøkelsene. Til venstre granbendellav (VU) i lia nord for Høgåsmyra i Rissa. I midten ei styva alm (VU) i lia ved Vika i Leksvik, og til høyre ser en nærbilde av stammen på det nevnte asketreet på samme lokalitet. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

I de fleste av de undersøkte områdene er det få eller ingen registreringer av rødlistearter fra før. I tabell 2 vises rødlistearter registrert innenfor undersøkelsesområdene innenfor prosjektet.

Tabell 3: Rødlistearter av planter, lav og sopp registrert i forbindelse med undersøkelsene. RL-status viser til kategorier i Norsk rødliste for arter (Henriksen and Hilmo 2015). CR – kritisk truet, EN – sterkt truet, VU – sårbar, NT – nær truet, DD – datamangel, LC – levedyktig.

Gruppe	Vitenskape- lig navn	Norsk navn	RL- status	Antall reg.	Merknad
Karplanter	Fraxinus ex-celsior	Ask	VU	3	Vanlig i edelløvskog i området
Karplanter	Ulmus glabra	Alm	VU	2	Vanlig i edelløvskog i området
Lav	Alectoria sar-mentosa	Gubbeskjegg	NT	< 10	Vanlig i eldre granskog i området. Den er såpass vanlig at den ikke alltid registre-res.
Lav	Bactrospora corticola	Granbendellav	VU	3	En rekke registreringer i granskog i områ-det
Lav	Gyalecta friesii	Huldrelav	NT	5	Vanlig i eldre granskog i området
Lav	Lichinodium ahlneri	Trøndertustlav	NT	1	Knytt til boreal regnskog og fuktig gran-skog generelt. Få registreringer på Fosen. Svært liten og trolig noe oversett.
Lav	Ramalina thrausta	Trådragg	VU	1	Finnes spredt i produktiv gammel gran-skog i området

Lav	Szczawinskia leucopoda	Hvitfotlav	NT	1	Knytta til boreal regnskog og fuktig gran-skog generelt. Få registreringer på Fosen. Svært liten og trolig noe oversett.
Sopper	Clavaria zollingeri	Fiolett greinkøllesopp	VU	1	-
Sopper	Hygrocybe splendidissima	Rød honningvoks-sopp	VU	1	-
Sopper	Hygrocybe turunda	Mørkskjellet vokssopp	VU	1	-
Fugl	Riparia riparia	Sandsvale	NT	1	Kjent koloni. Ferske reirhull som hadde vært i bruk i 2020.

3.2.2 Fremmede arter

Kartleggingen har i noe grad også fokusert på fremmede arter der slike ble observert innenfor undersøkelsesområdene. Registrerte funn er gjort tilgjengelige i Artskart. Det er også en god del tidligere registreringer som er tilgjengelige i Artskart, særlig nær bebyggelse, og alle registreringene innenfor prosjektet ble også gjort nær bebyggelse eller infrastruktur.

Av fremmedarter er 7 registrert, alle i kategori svært høy risiko (SE) på fremmedartslista fra 2018 (Artsdatabanken 2018)a. De fleste av registreringene er av platanlønn og hage-lupin. Særlig sistnevnte viser omfattende spredning blant annet i eksisterende og planlagte masseuttak og deponier på Garmo. Fremmede bartrær er plantet en rekke steder i kommunen, og blant annet i Stjørna, på Stadsbygd og på Mevassetran ble det registrert plantasjer med blant annet bregfuru og sitka-/lutzgran. Det vises for øvrig til Artskart og naturtypebeskrivelsene i Naturbase for omtale av fremmede arter.

4 Diskusjon

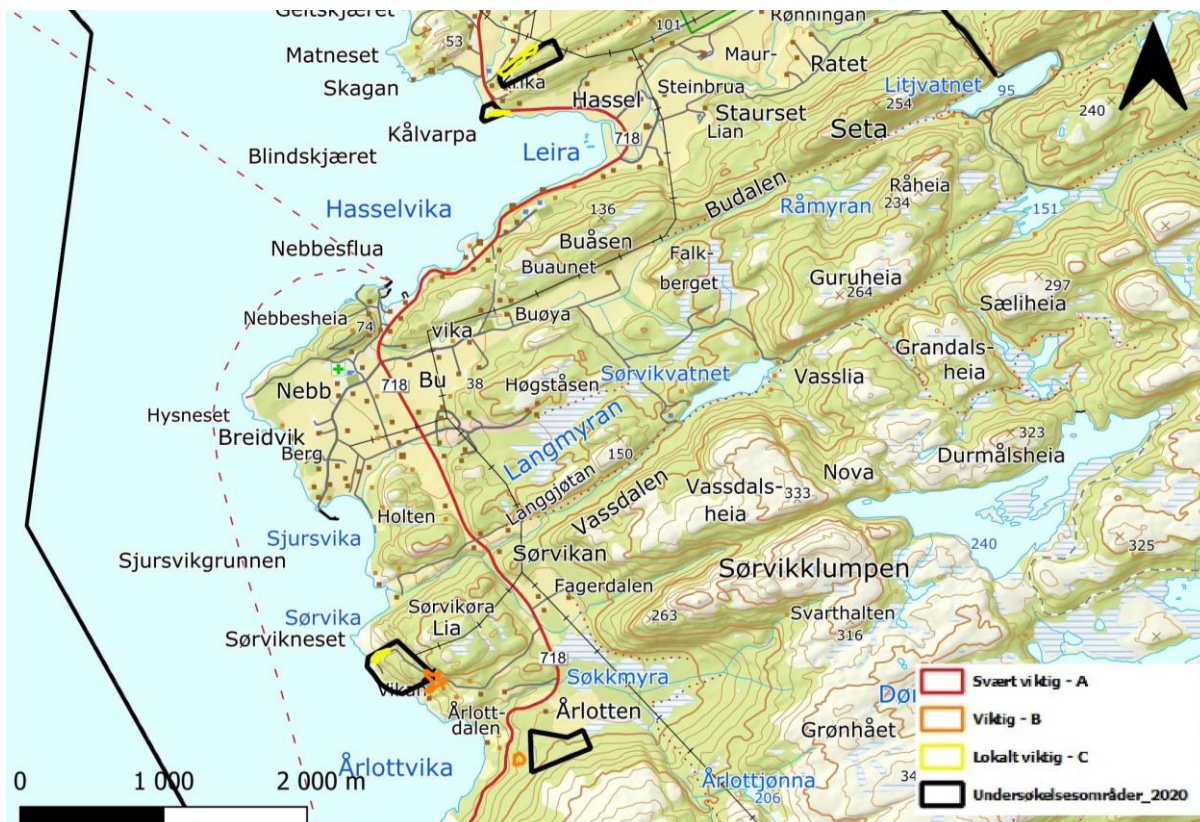
De kartlagte områdene utviser stor variasjon i naturtyper og forhold. Berggrunnen i området er i de sørlige delene av kommunen rik, med et markant skille i Skaugdalen mot fattigere bergarter i nord. Mye av kommunen består av et skogkledt åslandskap, med spredte fjellpartier, skilt av vide dalfører med bratte lier og jordbrukslandskap i dalbotnen. Mye av de bebygde delene av kommunen ligger på løsmasseavsetninger av ulike slag, og partier med marine avsetninger finnes særlig i Leksvik, Rissa, Hasselvika og på Stadsbygd. Bratte lier og bergvegger skaper grunnlag for stor variasjon i lokalklima, og det er også store forskjeller i årsnedbør i ulike deler av kommunen.

4.1 Oppsummering av de undersøkte områdene

Under følger en omtale av de ulike undersøkelsesområdene. De er delt opp etter grender, og undersøkelsesområder og avgrensede naturtypelokaliteter er vist i kart. Samtidig følger en omtale av registrerte verdier og andre relevante observasjoner knyttet til de aktuelle områdene.

4.1.1 Hasselvika

I Hasselvika ble fire ulike områder undersøkt i forbindelse med utbyggingsplaner og ulike næringsformål. Flere av områdene lå i utmark med lite tidligere påvirkning, mens blant annet Sørvikneset var er betydelig påvirket fra før.

Figur 11. Undersøkesområder i Hasselvika er markert med svart mens avgrensede naturtypelokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

I de undersøkte områdene nord for Leira er berggrunnen rik. Områdene består for det meste av gjengrodde heier og enger som er gått ut av bruk for svært lenge siden. Store område er grodd igjen med osp, og en mindre lokalitet med gammel ospeskog med verdi Lokalt viktig – C ble registrert. Ned mot sjøen forekommer partier med rike bergarter i dagen, og et område med rik berglendt mark med verdi Lokalt viktig – C ble registrert. I begge de undersøkte områdene her forekommer basekrevende og varmekjære karplanter. Deler av åsen nord for leira er også tett tilplanta med fremmede bartrær, og det er en fordel om eventuell frøspredning holdes nede.

I det undersøkte området på Sørvikneset ligger flere eldre forsvarsverk og kanonstillinger. Området er dermed interessant også i kulturhistorisk sammenheng. Mye av skogen er forholdsvis ung, men et par eldre lauvsuksesjoner med verdi B og C ble registrert. Sør for Årlotten er berggrunnen betydelig fattigere, og skogen er for det meste ung. Imidlertid er det også her knyttet kvaliteter til eldre ospeskog, og en lokalitet med verdi Viktig – B. er registrert.

Figur 12. Rik gammel ospeskog i lok 167-020 Lånnåsen, med vestlige arter som storfrytle i feltsjiktet sammen med basekrevende og varmekjære arter som vårerteknapp og trollbær. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 13. Basekrevende karplanter og moser på berg i Lok 167-021 Sandahaugen. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

4.1.2 Leksvik

Fire undersøkelsesområder var avgrenset i Leksvik, i forbindelse med ulike former for utbygging og næringsutvikling. Tidligere påvirkning i de undersøkte områdene varierte betydelig.

Figur 14. Undersøkelsesområder i Leksvik er markert med svart mens avgrensede naturtypelokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

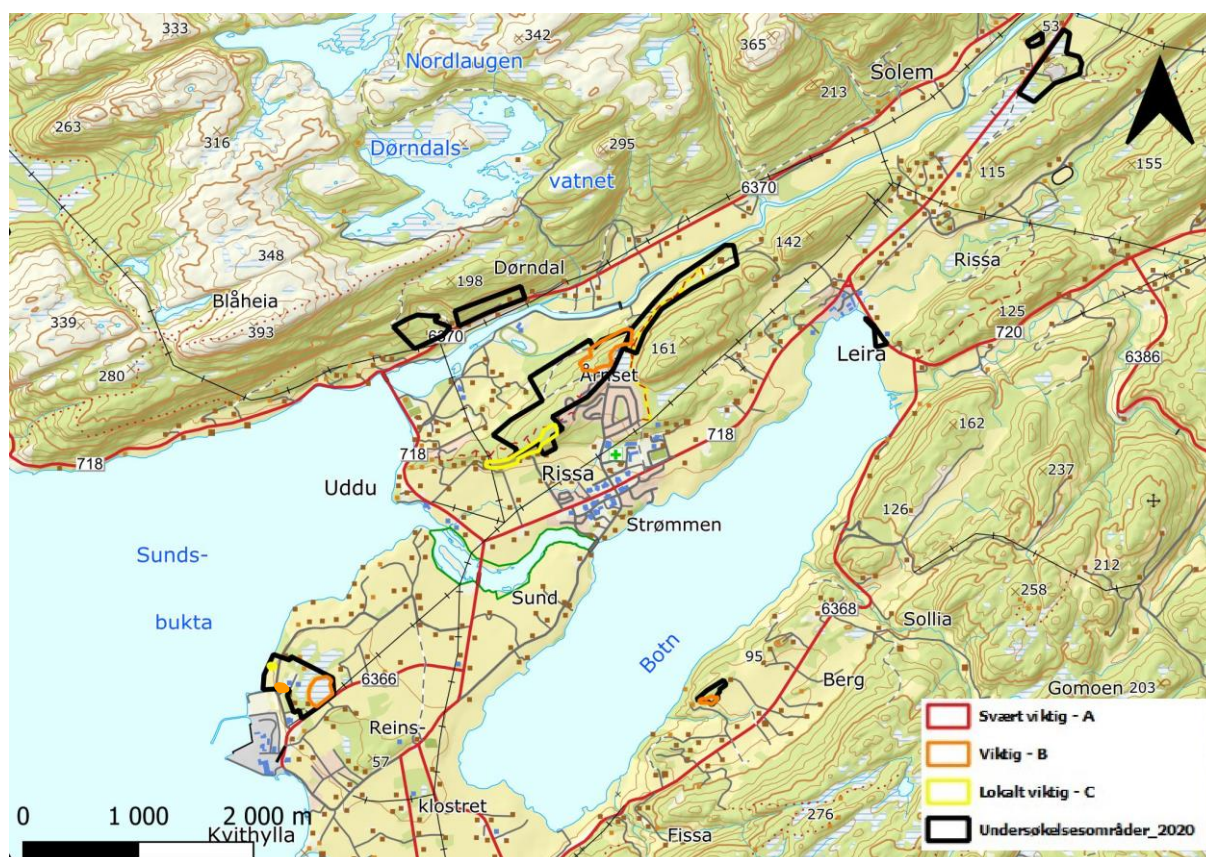
Undersøkelsesområdet i Leksvik sentrum består av kantsoner, fyllinger og intensivt utnyttta jordbruksjord. Prioriterte naturtyper ble ikke registrert. imidlertid forekommer spredning av platanlønn (SE) i betydelig grad langs nedre deler av Ytterelva.

Myra nord for Brannåsen er allerede betydelig prega av ulike former for påvirkninger inkludert utfylling og drenering, og er dermed for påvirkta til å regnes som en prioritert naturtype. Den er ikke rik nok til å regnes som rikmyr, men en rødlista soppart, mørkskjella vokssopp (VU) ble registrert her. I tråd med nyere føringer bør alle former for inngrep på myr vurderes nøye.

Det undersøkte området i Vika er allerede omtalt tidligere. Her finnes store verdier knyttet til både gammel og rik barskog, samt til rik edellauvskog med godt innslag av både alm (VU) og også ask (VU). Sistnevnte har sine nordligste naturlige forekommende skoglokaliteter i Indre Fosen kommune. Rik edellauvskog her, og også lokaliteten med store gamle trær (se fig. 8) er begge vurdert til Viktig – B, mens lokaliteten med gammel granskog er vurdert til Svært viktig – A (se fig.9). Området er en del av et større sammenhengende område med gammel og til dels også rik granskog mellom Stadsbygd og Mosvik. Store områder er allerede flatehogd, men flere arealer er også verna.

4.1.3 Rissa

En lang rekke undersøkelsesområder med ulike formål var avsatt rundt Rissa sentrum, og formålene i de ulike områdene var varierende. Det samme er tidligere påvirkning, fra utmark til områder med stor grad av forstyrrelser. Det går et skarpt skille i berggrunn mellom de rike områdene sør for Skauga og de fattigere områdene nord for elva.

Figur 15. Undersøkellesområder i Rissa er markert med svart mens avgrensede naturtypelokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

I de to områdene på nordsida av Skauga opp mot Blåheia er skogen dominert av ung furu (under 200 år). Prioriterte naturtyper ble ikke registrert. Det ene området var forøvrig ut-hogd og bestod av ei hogstflate. I de to undersøkte områdene på Garmo nord for Leira finnes betydelig grusreserver. Begge områdene er allerede i bruk som deponiområder. Prioriterte naturtyper ble ikke registrert, men i det største grustaket finnes en koloni med sandvaler (NT) der det årlig tilrettelegges for arten (Rygh 2020). I begge disse områdene er det grunn til å nevne omfattende spredning av fremmede arter, og i særlig grad hage-lupin (SE). Arten bør overvåkes, og det bør settes i verk tiltak for at frø ikke skal komme inn i masser som fraktes til andre steder i kommunen, og særlig om disse massene skal brukes til eks. grusing av veier, noe som kan bidra til omfattende spredning av arten.

Det vesle undersøkelsesområdet ved Botn består i stor grad av intensivt utnyttat innmark og steinfylling langs innsjøen. Det ligger imidlertid i tilknytning til et gruntvannsområde i Botn som sammen med Straumen ved utløpet av innsjøen, er svært viktig for fugl, blant annet som rasteplass på vår- og høsttrekktet. Inngrep i strandlinja her bør derfor gjennomføres på en måte som sikrer verdiene for fugl.

Like vest for sentrum er et stort skogområde undersøkt. Her ble et par prioriterte naturtyper knyttet til gammel og rik skog registrert, hhv med verdi Viktig B og Lokalt viktig – C. mye av skogen i området er i hogstklasse 4-5 og bare spredt med gammel furu finnes nær boligfeltet Årnset. Området er imidlertid mye benyttet som turområde for innbyggerne rundt, med et omfattende stinett. Et par steder ble deponier med hageavfall observert. Fra slike deponier er det godt kjent at fremmede arter kan spre seg.

På Sørbotn ble ett område undersøkt. Skogen her består av mye middelaldrende osp og store mengder hassel, og er trolig en sein gjenvekstsuksesjon i kulturlandskapet som, ifølge eldre flyfoto tidligere var mye mer åpent. Det er likevel verdier knyttet til rike hasselkratt, og en lokalitet med rik edellauvskog er vurdert til Viktig – B.

I tilknytning til allerede eksisterende industriområder på Kvithylla er et område undersøkt. Her fant en verdier knytte til det som tidligere har vært et større høgmyrskompleks. Mye av dette er i løpet av de siste 100 årene dyrka opp, men flyfoto fra 1955 viser at det også er hardt påvirket av tidligere torvtekt. Den delen som nå er avgrensa som prioritert naturtype, er eneste delen som later til å være igjen av den opprinnelige myrflata. Da de fleste myrstrukturene er borte, er den ført til kystmyr og gitt verdien Viktig – B, basert på en rekke fysiske inngrep langs kantene og beliggenhet i boreonemoral vegetasjonssone. Reseter av torvhus står på myra like ved lokaliteten. Disse er for det meste sammenrast, men har en viss kulturhistorisk verdi og formidlingsverdi, særlig sett i sammenheng med turs-tien som går her. Helt ned mot sjøen ble ei mindre leirskredgrop registrert i de marine avsetningene. Denne er gammel, revegetert med boreal lauvskog, og har senere vært beita. På flyfoto fra 1955 ser en imidlertid åpen rasmark her. Den er vurdert til Viktig – B da den er liten, men intakt.

Figur 16. Lok. 167-010 Kråknesmyra på Kvithylla har enda partier med intakte myrstrukturer til tross for påvirkning i kantene rundt. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 17. Rike hasselkratt med forekomster av en god del krossved, hengeaks, vårerteknapp og svarterteknapp i Lok. 167-026 Bergsaunet V på Sørbotn. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 18. Område på Garmo med massiv spredning av hagelupiner. Funn registrert i Artskart. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 19. Parti fra undersøkelsesområdet på Dørndal sør for Blåheia. Tresjikt med slike furuer er ikke å regne som gammel furuskog. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 20. Parti med gammel furuskog rett vest for boligfeltet i Årnset i Lok. 167-Vangsåsen S. Anslått alder på en del av trærne er mellom 200 og 250 år. Her finnes også noen få gamle ospetrær. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

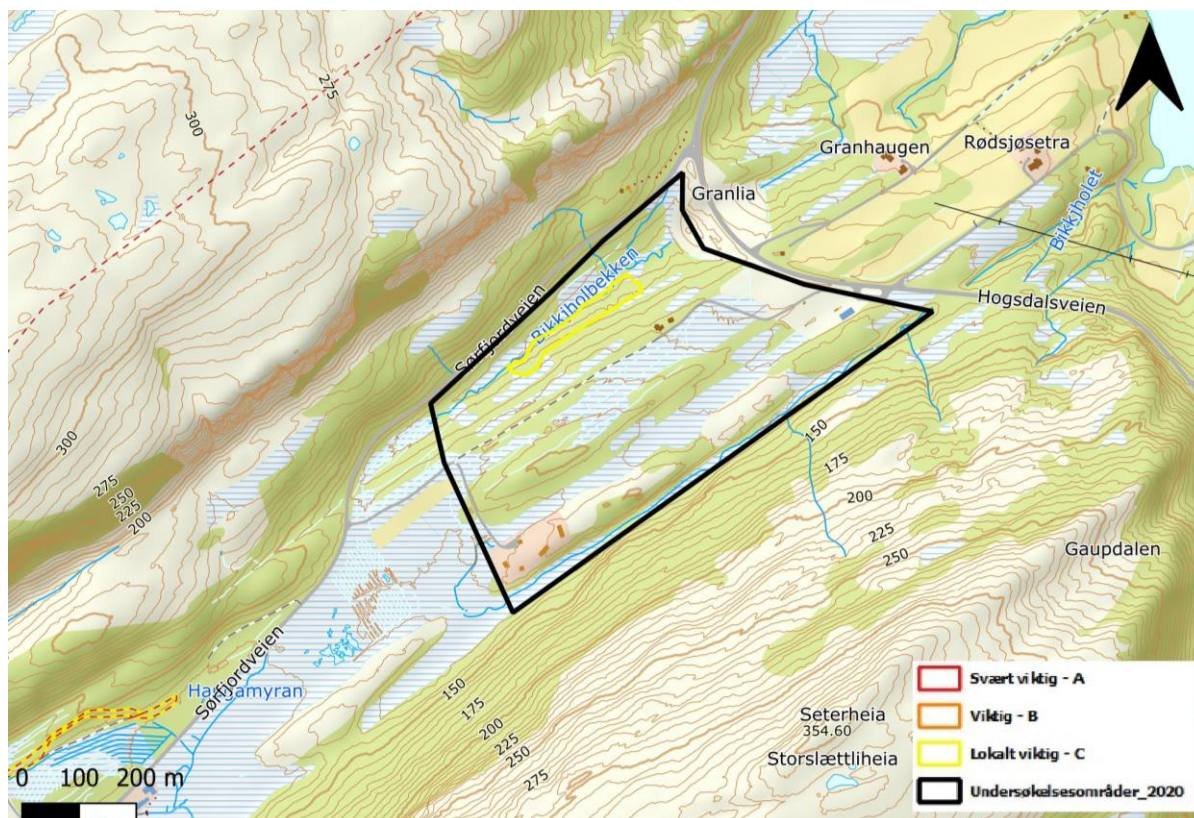
Figur 21. Et torvtak på Høgåsmyra. Området er ingen prioritert naturtype, men sumpskog har oppstått i torvtaket (kantene kan skimtes mot myra i bakgrunnen). Slike skogtyper er oppstått på sterkt endra mark, men er likevel viktige for en lang rekke arter, og særlig i områder der naturtypen er sjelden og den menneskelige utnyttingsgraden av terrenget er høy. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 22. Enda et eksempel på områder som ikke er prioriterte naturtyper etter DN-Håndbok 13 er sandtaket på Garmo. Dette er imidlertid en viktig lokalitet for sandsvale (NT). Her tilrettelegges det for hekking, og hullene som svalene har gravd, er godt synlige i den bratteste veggen bakerst i grustaket. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

4.1.4 Rødsjø

Ett undersøkelsesområde var avgrensa ved krysset der veien til Stjørna tar av fra RV 715. her er det allerede etablert et mindre industriområde, og i nord er skogen allerede hogd. Også ny vi langs RV715 for noen år siden gjorde betydelige inngrep i skogen i området. Deler av området er påverka av menneskelige aktiviteter tidligere, med skogsveier og bebyggelse.

Figur 23. Undersøkelsesområdet ved Rødset er markert med svart mens avgrensede naturtypelokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

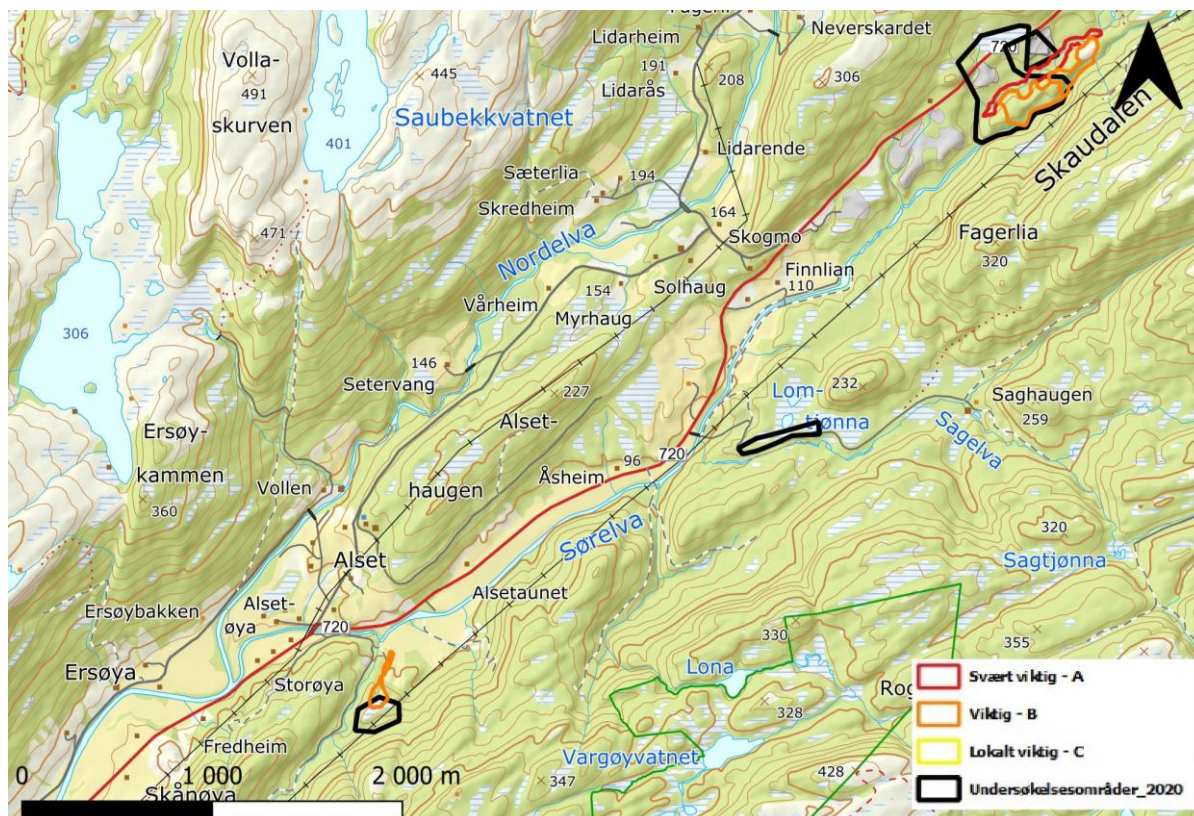
Skogen i store deler av området er marginal og ung, med mye skinn furuskog i sør og litt eldregranskog i nord. de biologisk mest verdifulle delene av skogen er avgrensa som en prioritert naturtype med gammel granskog vurdert til Lokalt viktig – C. Eldre flyfoto viser at en del av den antatt mest biologisk viktige skogen allerede ble hogd i forbindelse med utbedringen av RV 715 i området. Her ser en også spor etter grøfting av skogen i mye av det undersøkte området.

Figur 24. Biologisk gammel granskog på rundt 150 år med lite dødved men høy luftfuktighet preger skogen innenfor deler av området i Lok. 167-018 Granhaugdalen. I forgrunnen ser en fyllingene i forbindelse med ny RV715 hvor det tidligere stod tilsvarende skog. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

4.1.5 Skaugdalen

I øvre del av Skaugdalen ble tre områder undersøkt med tanke på utvidelse av eksisterende grustak. Kartet viser de undersøkte områdene og naturtyper som er registrert i tilknytning til disse. Områdene ligger for det meste i lite påvirkte områder, med unntak av området på Bergmyran. Der er deler betydelige påvirket av uttaka v grus, mens resten består av intakt natur med få nyere inngrep.

Figur 25. Undersøkellesområder i Skaugdalen er markert med svart mens avgrensede naturtypelokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

Sakugdalen er et flere mil langt dalføre med store verdier knyttet til kulturlandskapet. I forbindelse med dette prosjektet ble ei slåttemark med verdi Viktig – B registrert ved Bålfossøya. Dette tilsvarer utvalgt naturtype etter Naturmangfoldloven. Den er i gjengroing og later ikke til å være i hevd, men verdiene er fremdeles til stede og restaureringspotensialet er godt. Flere arter av beitemarksopp inkludert brukbare indikatorarter ble registrert her.

I Skaugdalen og på Bergmyran ble granskog med kvaliteter knyttet til boreal regnskog påvist. Både nær Bergmyran og sør for Bålfossøya ble slike kvaliteter påvist. Dette er interessant med tanke på områdenes beliggenhet i kommunen, og at boreal regnskog knapt nok er registrert i Skaugdalsfåret tidligere. Også flere arealer nær de undersøkte områdene kan ha potensiale for lignende naturtyper. I Skaugdalen har det de siste 50 årene vært drevet intensivt skogbruk med store flatehogster. I dalføret, og også innenfor undersøkelsesområdene finnes ennå gammel, ikke flatehogd skog med brukbare kvaliteter knyttet til gammel granskog inkludert en del dødved. Flere lokaliteter med gammel granskog og boreal regnskog med verdi Viktig – B er registrert.

Knyttet til elva Skauga finnes store grusreserver en rekke steder, og elva meandrerer gjennom disse massene. En rekke steder har dette resultert i høye bratte raskanter og avsatter i terrenget med fuktig lokalklima. Bergmyrsbekken graver enda i grusreservene her, og har dannet ei elveslette med godt utvikla flomskogsmark dominert av gråor. Denne er ut fra tilgang på dødved, størrelse og velutviklethet vurdert til Svært viktig – A. Lignende områder med aktive rasprosesser finnes trolig ikke langs resten av Skauga eller Sørrelva, som for det meste renner gjennom intensivt utnyttet jordbrukslandskap. Mindre partier med flomskogsmark finnes også andre steder langs vassdraget.

Ved Bergmyran ble det ved undersøkelsene observert arealer med aktive rasprosesser i områder hvor det er interesse for å utvide allerede eksisterende grustak (jf.fig.7). I dag ligger alle grustakene nord for Sørrelva og Bergmyrsbekken, men det er nå ønsket om å krysse Bergmyrsbekken for å benytte deler av grusreservene mellom denne og Sørrelva. Om en først tar ut deler av dette området er det opplagt lettere å ta ut også resten av denne grusryggen. Slike områder med aktive rasprosesser og tilgang på løs grus er viktige for tilgangen på grus nedover i resten av Skauga. De er også viktige for tilførsel av egna gytegrus for både laks- og sjørretbestanden i vassdraget. Ifølge leder i Skauga Elveierforening (pers med. i samtale 13.10.2020) er det observert laks som går forbi Bålfossen som ifølge Lakseregisteret (Miljødirektoratet 2021) regnes som vandringshinder i Skauga, og inn mot Finnlia. Ved undersøkelsene i området ved Bergmyran i 2020 ble også fossen undersøkt med tanke på om denne er endelig vandringshinder for fisk, og det ble konkludert med at fisk kan gå forbi fossen på gunstig vassføring. I områdene fra denne fossen og helt opp til Bergmyran er elva svært flat og full av grus, så en kan ikke utelukke at området benyttes også som gyteområde. Videre ble det observert hogst av skog helt inntil vassdraget i et område der det er planer om å ta ut grus. Før områdene særlig sør for Bergmyrsbekken reguleres til næringsformål, vil vi anbefale undersøkelser av områdenes betydning for anadrom fisk og for tilførsel av grus til vassdraget.

Figur 26. Område med snauhogst innenfor undersøkelsesområdet. Elva graver i kantene, og kantskogen her er helt borte etter hogsten. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

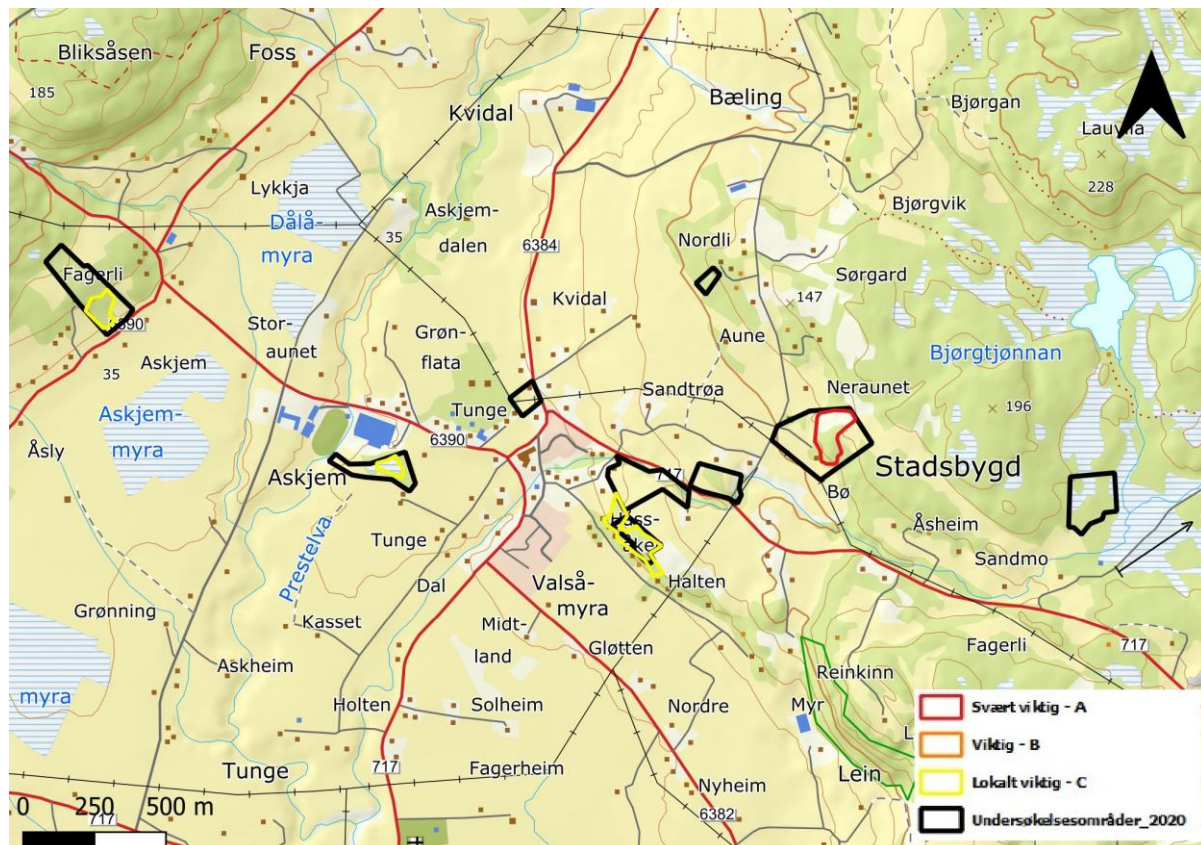
Figur 27. Flomskogsmark med flere flomløp, dødved av ulike treslag og dominans av høgstauder og gråor i Lok. 167-013 Bergmyrsbekken. Delvis har dette området også kvaliteter knyttet til boreal regnskog, med brukbart utvikla lungeneversamfunn på gran. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 28. Gjengroende, men fullt restaurerbar slåtte-mark i Lok. 167-017 Bålfossøya SV. Flere arter av beitemarksopp ble registrert her, inkludert arter som tyder på lite nitrogengjødsling. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

4.1.6 Stadsbygd

På Stadsbygd var en rekke mindre områder avgrensa med tanke på ulike formål. Alle områdene er i varierende grad påvirket av menneskelige aktiviteter, og bare noen få har liher helt eller delvis i utmark. En lang rekke områder er knytta til kulturlandskapet, og noen også til områder der det drives intensivt jordbruk.

Figur 29. Undersøkesområder på Stadsbygd er markert med svart mens avgrensede naturtypelokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

Flere av områdene på Stadsbygd uten prioriterte naturtyper ligger på intensivt utnyttet innmark, eller områder som tidligere er intensivt utnyttet, og så har grodd igjen/er tilplanta.

Ved Gløtten forekommer mindre partier med rik barskog/blandingsskog. Denne er vurdert til Lokalt viktig – C. Dette delvis på bakgrunn av skogtilstand, men også på grunn av forekomster av en del fremmedarter. Området har likevel en interessant karplanteflora med krevende arter, og bør sees i sammenheng med lignende områder i Berga lenger sørøst i bygda. Området er mye brukt til turformål, og bærer tydelig preg av tidligere kulturpåvirkning, først og fremst i form av beite. Også lenger vest i bygda, vest for Askjem, ligger lignende områder med gammel gjenngrodd kulturmark. Også denne lokaliteten har fått verdien Lokalt viktig – C, men her er hassel viktigste gjengroingsart, og området er etter DN-Håndbok 13 å regne som edellauvskog.

I likhet med i Rissa, har det også på Stadsbygd tidligere forekommet større myrområder/høgmyrer. Mye av dette er i løpet av de siste 100 årene dyrka opp, men flyfoto fra 1955 viser at det er hardt påvirket av tidligere torvtekt. Den delen som nå er avgrensa som prioritert naturtype, rett sør for ITAB, er en av få mindre partier spredt rundt i bygda som later til å være igjen av de opprinnelige myrflatene. Da de fleste myrstrukturene er borte,

er den ført til kystmyr og gitt verdien Lokalt viktig – C, basert på en rekke fysiske inngrep langs kantene og beliggenhet i sørboreal vegetasjonssone. Området ved Neraunet skiller seg fra de andre områdene. Også dette består av kulturlandskap, men i stedet for djup jord oppgjødsla enger, består det av en rekke bergknauser med grunt jordsmonn og partier med djupere jord mellom. Dette har store likheter med kulturlandskapet i Åsbygda, hvor en lang rekke verdifulle lokaliteter med stort mangfold av beitemarksopp er registrert. Blant annet skyldes forekomst av slike lokaliteter en kombinasjon av langvarig hevd, lite gjødsling med moderne nitrogengjødsel og mangel på jordarbeiding i nyere tid. Også rik berggrunn er med å øke mangfoldet av arter ytterligere. Området var også i 2020 beita av kviger. Ved undersøkelsene i 2020 ble en lang rekke basekrevende karplanter og arter som er ømfintlige for hard nitrogengjødsling registrert. I tillegg forekom også en lang rekke arter av beitemarksopp, som blant annet flere ubestemte arter av rødsporer (*Entoloma*), samt fiolett greinkøllesopp (VU) (se bilde på forsiden av rapporten) og også rød honningvokssopp (VU). Området utviser også klart potensiale for flere sjeldne og rødlista arter, inkludert arter med få registreringer fra tidligere i området. Forekomster av en lang rekke blomsterplanter og bar jord i solvendte skråninger gjør det trolig også til en viktig insekt-lokalitet. Også beliggenheten nær sentrum i bygda er med å styrke verdien noe, da få lignende lokaliteter ligger så nær sentrum, og resten av kulturlandskapet i området er intensivt utnytta. Lokaliteten er ut fra dette vurdert til Svært viktig – A.

I områder som ikke ble registrert som prioriterte naturtyper på Stadsbygd, er det likevel enkelte områder med verdi for biologisk mangfold. Særlig er det grunn til å trekke fram områdene langs bekken som renner forbi Håssåker og Valsåa. Selv om de fleste krattene med gråor er unge, innslaget av dødved er lite og karplantefloraen består av høgvokste nitrofile arter, er slike bekkeløp med tilhørende kantsoner viktige blant annet for fugl, insekter og som viltkorridorer i et landskap som ellers er intensivt utnytta av mennesker.

Figur 30. Grunnlendte knauser, langvarig beite og lite nitrogengjødsling danner grunnlag for en artsrik flora og funga i naturbeitemarka i Lok. 167-003 Neraunet S. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

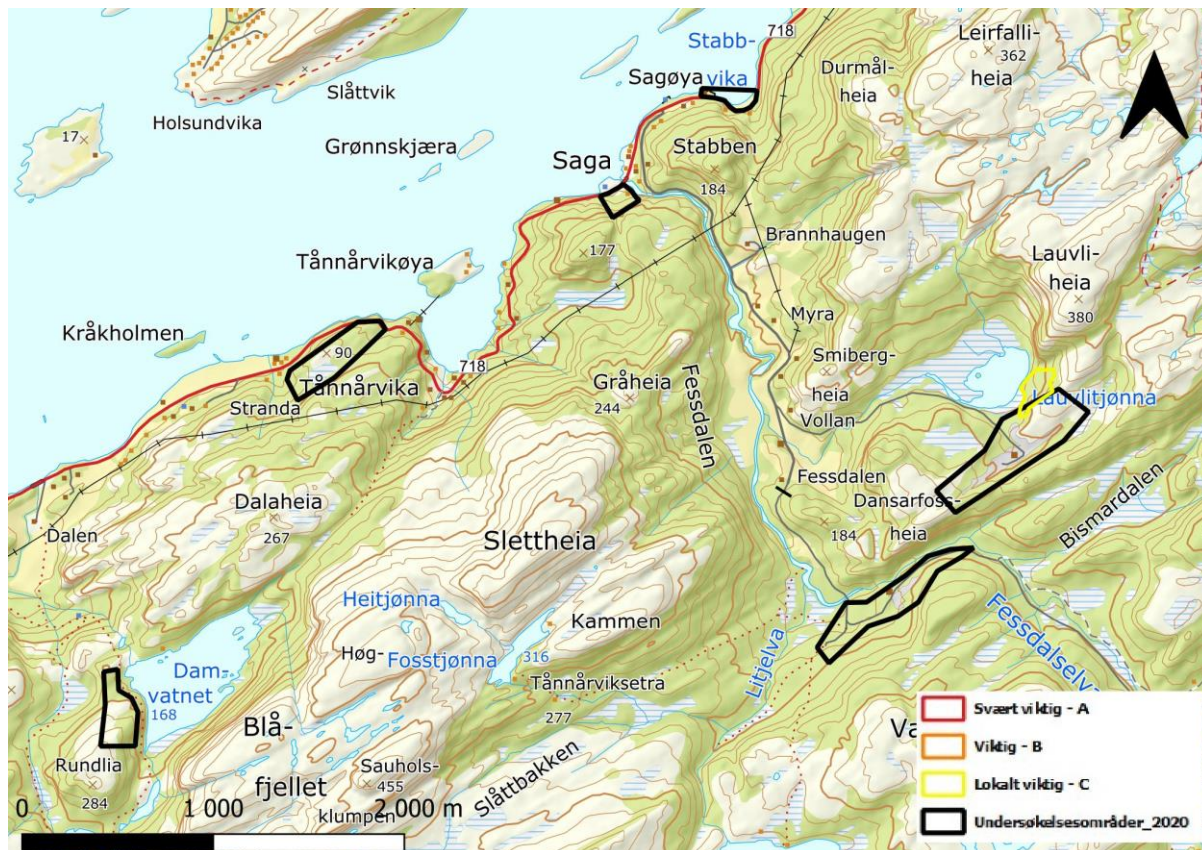
Figur 31. Rik bar- og blandingsskog med varierende feltsjikt i Lok. 167-004 Gløtten NV. Noe av furua i området er anslått til rundt 200 år. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 32. Kantsonene rundt denne bekken forbi Håssåker er en viktig grønn korridor gjennom bygdas intensivt drevne jordbrukslandskap. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

4.1.7 Stjørna/Sørfjorden

Flere undersøkelsesområder er avsatt i området Stjørna/Sørfjorden. Her er berggrunnen betydelig fattigere enn lenger sør i kommunen. Flere av områdene er betydelig preget av menneskelige aktiviteter fra tidligere. Blant annet områdene i Fessdalen er allerede utnyttet som steinbrudd.

Figur 33. Undersøkelsesområder i Stjørna og langs Sørfjorden er markert med svart mens avgrensede naturtyper/lokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

Det ble registrert få prioriterte naturtyper i de undersøkte områdene. For det meste skyldes dette at skogen er ung, og dominert av småvokst furu.

Ved Lauvli-tjønna i Fessdalen ble et mindre område med gammel granskog registrert og vurdert til Lokalt viktig – C. Området har brukbare forekomster av gammel gran, men kontinuiteten i dødvedelementet er heller dårlig på grunn av eldre plukkhogster.

Selv om få prioriterte naturtyper ble registrert, er det likevel visse biologiske kvaliteter knyttet til enkelte av områdene. Særlig er det grunn til å trekke fram området ved Saga som har fuktig boreal lauvskog med forekomster av lungeneversamfunn i en del av kommunen med høy årsnedbør. Her ligger også eldre hustuffer etter et eldre hus på en avsats oppe i skråningen, og området har slik en viss kulturhistorisk verdi.

Figur 34. Spredte verdier knyttet til gammel granskog i Lok. 167-019 Lauvlijtjønnå i Fessdalen. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

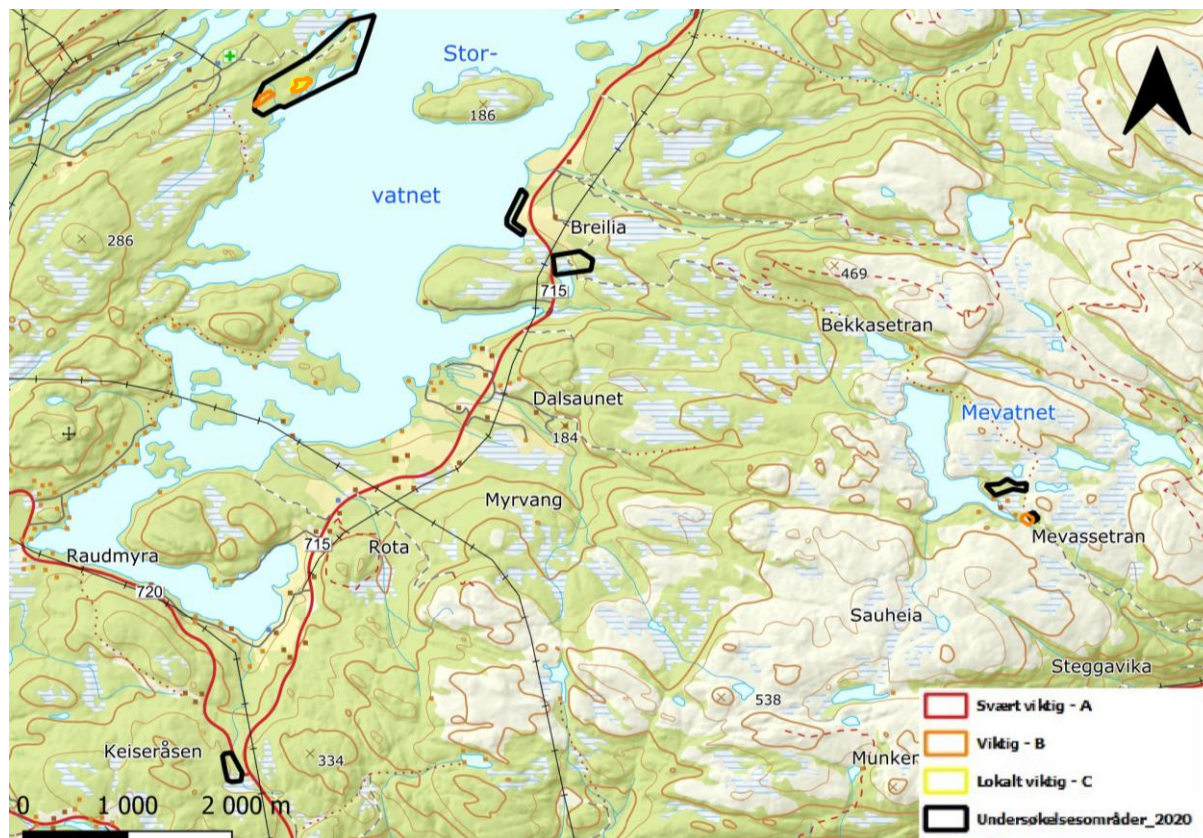
Figur 35. Omfattende uttak av stein i et av flere lignende områder i Fessdalen. Som en ser, er området omgitt av ung, glissen og partvis småvokst furuskog. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 36. Området ved Saga ved Stjørnfjorden. Oppe på avsatsen til venstre i bildet ligger hstutfter etter et stort hus. Lauvskogen, særlig litt opp i lia bærer tydelig preg av høy lokal luftfuktighet. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

4.1.8 Storvatnet og Seter

Det siste undersøkelsesområdet omfatter noen mindre områder rundt Storvatnet og ett på Seter på Hindrum. Alle, med unntak av ett område ligger på utmark, mens det siste ved Mevassetran, består av kulturlandskap.

Figur 37. Figur 38. Undersøkelsesområder i Stjørna og langs Sørfjorden er markert med svart mens avgrensede naturtypelokaliteter er markert med ulike farger avhengig av verdi. Svært viktig A=rød, Viktig B=oransje og Lokalt viktig=gul.

Innenfor de undersøkte områdene i denne delen av kommunen ble det også registrert få prioriterte naturtyper, i første rekke på grunn av omfattende tidligere påvirkninger i en del av områdene. Området ved Mevatnet var for det meste preget av fattig, glissen høgtliggende furu- og granskog med svært lite dødved. Skogtypen er svært vanlig i Trøndelag. Også beitemarka ved Mevassetra bærer preg av fattige løsmasser. Den er imidlertid også preget av lite nyere nitrogengjødsling, og lang hevd, og er registrert som naturbeitemark med verdi Viktig – B. Veien opp til Mevassetra er allerede delvis opparbeidet og vises svært godt i terrenget. Et par steder består den også av flere parallelle kjørespor.

Ved Storvatnet ble et par prioriterte naturtyper med gammel granskog med verdi Viktig – B og Lokalt viktig – C registrert i granbestander med godt med gamle trær. Enkelte rødlistearter knyttet til gammel, strukturrik gran forekom her. Områdene rundt er ellers preget av omfattende snauhogster og hyttebygging.

Området helt nede ved Storvatnet ble ikke registrert som prioritert naturtype. Her står likevel en del grovvokst gammel selje langs kanten av innmarka. Området har dermed en viss verdi, gjennom at selje er et svært verdifullt tre for mange tidligflygende insekter på grunn av sin tidlige blomstring.

Figur 39. Vollen på Lok. 167-005 Mevassetra består av kalkfattige enger med brukbart beitetrykk. En rekke arter av beitemarksopp ble registrert, og området har trolig potensiale for flere slike, knyttet til enger med lang hevd og lite nitrogengjødsling. Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

Figur 40. Småvokst gammel gran i Lok. 167-025 Sørneset ved Storvatnet i Rissa. Selv om dimensjonene på trærne er små, kan de være forholdsvis gamle, gjerne 100-150 år, og i enkelte tilfeller også betydelig eldre. Vi har sett eksempler på gran på lave boniteter i Trøndelag av denne dimensjonen som er opp mot 300 år (basert på telling av årringer. Blant annet godt utvikla srpekkebark og høye konsentrasjoner av gammelgranlav (en skorpelav som gir granstammene på bildet den hvite fargen), gjør et vi antar at trærne på bildet er over 100 år gamle. Også funn av mer krevende skorpelaver på de samme stammene er med å dokumentere verdiene i området. den lysende grønne hengelaven på trærne her er gubbeskjegg (NT). Foto: Solfrid Helene Lien Langmo.

4.2 Behov for videre kartlegging

Resultatene fra dette prosjektet viser at det var, og fremdeles er et klart behov for en nykartlegging og kvalitetssikring av naturtypedataene for Indre Fosen kommune. Det var enkelt å påvise nye verdifulle naturtypelokaliteter, selv på de svært begrensede områdene som ble undersøkt. Det ble registrert mange lokaliteter av forholdsvis høy verdi.

Dekningsgraden for naturtyper nærmer seg jevnt over middels god i fjordnære strøk på Stadsbygd, i Rissa, Hasselvika, og delvis også ved Råkvåg. I gamle Leksvik nærmer den seg jevnt over middels til høy i laverliggende strøk rundt Vanvikan, i Leksvik sentrum og i partier i de bratte fjordliene lang Trondheimsfjorden fra Vanvikan til kommunegrensa mot Inderøy. Likevel gjenstår det svært mye å undersøke og oppdatere i kommunen, både i form av gamle og utdaterte registreringer, samt at dekningsgraden i deler av kommunen er svært lav. Gjennomgående vurderes kunnskapsnivået som middels godt for alle hovednaturtyper, med unntak av fjell der kunnskapsnivået vurderes som lavt. Det er fremdeles stort potensial for å finne flere og til dels store verdier innenfor mange organismegrupper og naturtyper i kommunen. Særlig er det grunn til å trekke fram store områder med sammenhengende kulturlandskaper i Skaugdalen og på Stadsbygd, rike sørvendte fjordlier ned mot Trondheimsfjorden og fuktige skogsområder i nordvendte lier en lang rekke steder i kommunen, blant annet langs Stjørnfjorden.

I skogsområdene i kommunen er det i nyere tid utført MiS-registreringer (2017), og selv undersøkelsene av svært begrensede skogarealer innenfor dette prosjektet avdekket en rekke naturtypelokaliteter som opplagt har kvaliteter tilsvarende ulike MiS-livsmiljøer innenfor arealer som ifølge Skogportalen til NIBIO (NIBIO, 2021). En ser fremdeles, som påpekt ved tidligere undersøkelser (Lien Langmo, Folden et al. 2013), at det er nødvendig med en større kartlegging av naturtyper i skog i Indre Fosen kommune i nærmeste framtid. Store arealer, særlig i høgereliggende strøk er enda ikke snauhogd, men heller ikke undersøkt for prioriterte naturtyper. Også i lavereliggende strøk er det fremdeles mangler selv om dekningen av skognaturtyper jevnt over er høyere.

Mange steder i kommunen forekommer rike bergarter ned mot sjøen. Blant annet rundt Hasselvika og mellom Vanvikan og Leksvik er det potensiale for flere lokaliteter med rike strandberg/rik berglendt mark enn det som er registrert. Knyttet til de solvarme liene mellom Rørvik og Leksvik forekommer også veiskjæringer og veifyllinger med rikt artsmangfold som ikke er grundig undersøkt. Blant annet finnes en stor forekomst av stavklokke (NT) mellom Rørvik og Vanvikan. Besteanden ser ut til å klare seg bra, men lokaliteten ble ikke fanget opp ved sist undersøkelse av artsrike veikanter i området (Kornstad, Isdahl et al. 2014).

4.3 Eldre og nyere kartleggingsmetodikk

Ved kartlegging innenfor dette prosjektet er DN-Håndbok 13 valgt som metodikk fremfor Miljødirektoratets instruks fra 2020. Dette av flere grunner:

- Metodikken er gjennomprøvd og velkjent blant dem som skal forvalte områdene som er undersøkt
- Undersøkelsesområdene inneholder en god del trøndersk granskog med eldre harde gjennomhogster og lite dødved

- Undersøkelsesområdene inneholder mye kulturlandskap i seine gjenvekstsukkesjoner med dårlig restaureringspotensiale og som vil være tid- og ressurskrevende å kartlegge

Ny metodikk basert på Miljødirektoratets instruks (ny oppdatert versjon for 2021 kom 29.01.2021) inneholder langt flere naturtyper enn DN-Håndbok 13, hele 111 stykker, sammenlignet med 56 i DN-Håndbok 13. Videre er mange av typene snevrere definert, for eksempel knyttet utelukkende til noen få vegetasjonstyper. I skog kan det få den konsekvensen at om artsmangfoldet er knyttet til tresjiktet og lokalklimatiske forhold, som blant annet er tilfelle i boreal regnskog, kan bare deler av lokaliteten kartlegges, fordi resten består av feil vegetasjonstype.

Metodikken inneholder fremdeles en rekke svakheter, særlig knyttet til kvalitetsvurdering av områder i skog, hvor areal ofte er tillagt svært høy vekt. I trøndersk granskog som ikke er snauhogd i nyere tid, men som inneholder en lang rekke gamle trær over 150 år, får dette den konsekvensen at alle lokaliteter over 50 daa, uten spor etter ferdsel med tunge kjøretøyer, slitasje på grunn av menneskelige aktiviteter eller forekomster av fremmede arter oppnår svært høy lokalitetskvalitet. Dette er den aller høyeste kvaliteten et område kan oppnå, og det er områder som skal prioriteres høyt i forvaltningen av et areal (i kartlegging etter Miljødirektoratets instruks vurderer feltbiologen kun kvalitet, mens verdien av et område først settes i etterkant, på bakgrunn av statlige føringer). Slik granskog som beskrevet over kan oppnå svært høy lokalitetskvalitet uten å i det hele tatt inneholde kvaliteter knyttet til dødved, kontinuitet i dødved eller en eneste rødlisteart.

I Vika i Leksvik ble flere store gamle trær registrert. dette er ikke en prioritert naturtype etter Miljødirektoratets instruks, så sant det ikke er snakk om hul eik. Disse trærne skulle derfor ikke kartlegges etter denne instruksen i det hele tatt. Dette til tross for at trærne forekommer i et område med svært mye ung ask, og i den kommunen i landet som har den nordligst forekommende askeskogen i verden.

Referanser

Artsdatabanken & GBIF Norge. (2021). Artskart, internettportal for artssøk. Hentet 16.03.2021 fra <https://artskart.artsdatabanken.no/>

Artsdatabanken (2018). Fremmedartslista 2018, Artsdatabanken.

Artsdatabanken (2018). "Norsk rødliste for Naturtyper 2018." from <https://www.artsdatabanken.no/rodlisteornaturtyper>.

Bratli, H., et al. (2019). "Beskrivelse av kartleggingsenheter i målestokk 1:5000 etter NiN (2.2.0). Utgave 1, kartleggingsveileder nr 4, Artsdatabanken, Trondheim."

Direktoratet for Naturforvaltning (2007). Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13. 2. utgave 2006 (oppdatert 2007). Trondheim, Direktoratet for Naturforvaltning.

Halvorsen, R., et al. (2015). Natur i Norge - NiN. Versjon 2.0.0. Trondheim, Artsdatabanken.

Henriksen, S. and O. Hilmo, Eds. (2015). Norsk rødliste for arter 2015, Artsdatabanken, Norge.

Kornstad, T., et al. (2014). Kartlegging av artsrike vegkanter i kontraktssområdene 1701 Indre Namdal og 1707 Steinkjer. Norconsult.

Lien Langmo, S. H., et al. (2013). "Supplerende kartlegging av naturtyper i Rissa kommune, Sør-Trøndelag Fylke. Bioreg AS rapport 2013 : 29. ISBN; 978-82-8215-258-7."

Miljødirektoratet (2015) Utkast til reviderte faktaark frå DN-håndbok 13. Naturtyper på land og i ferskvann.

Miljødirektoratet (2020). Basiskartlegging 2020. Oppdragsbeskrivelse. Versjon 2020.02.19.

Miljødirektoratet (2020). "Kartleggingsinstruks - Kartlegging av Naturtyper etter NiN2 i 2020." M-1621 | 2020.

Miljødirektoratet (2021). "Lakseregisteret." from <https://laksekart.fylkesmannen.no/>.

Moen, A. (1998). Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Hønefoss, Statens Kartverk.

Rygh, O. (2020). Sandsvalene i Rissa. Trøndersk Natur Nr. 1-2020.

Meteorologisk institutt. (2021). eKlima. Meteorologisk institutts vær- og klimadata fra historiske data til sanntidsobservasjoner. Hentet 16.03.2021 fra <http://eklima.met.no/>

NIBIO (2021). Kilden. Skogportalen. Hentet 16.03.2021 fra <https://kilden.nibio.no/>

Norges geologiske undersøkelse. (2021)a. Berggrunnskart N250. Hentet 16.03.2021 fra <https://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>

Norges geologiske undersøkelse. (2021)b. Løsmassekart – Nasjonal løsmasedatabase. Hentet 16.03.2021 fra <http://geo.ngu.no/kart/losmasse/>

Vedlegg 1 Lokalitetsbeskrivelser

Reviderte lokaliteter

Nr.: 167-012. Naturbase ID: BN00026239 (Hjelopvika-Steinvika) - Verdi: A

Innledning

Beskrivelsen er utarbeidet av Bjørn Harald Larsen i Miljøfaglig Utredning 7.2.2017, basert på eget feltarbeid sammen med Kirstin M. Flynn Steinsvåg 22.8.2016. Undersøkelsen ble gjort på oppdrag fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, som ledd i deres kvalitetssikring av naturtyper i skog i fylket. Lokaliteten ble kartlagt første gang av Dag Inge Øien 25.8.2005, se tidligere naturbaseomtale (ID BN00026239, Hjelupvika), men da med sparsomme opplysninger. Beskrivelsen er nå vesentlig omarbeidet med grunnlag i det nye feltarbeidet, og avgrensningen er betydelig endret. Store arealer med ferske hogstflater opp mot vegen er tatt ut, likeledes innmarka nedenfor bruket Hjelopvika, samtidig som mindre arealer med gammel granskog i sørvest og vest er inkludert i lokaliteten. Lokaliteten ble inventert på nytt i forbindelse med naturtypekartlegging i Indre Fosen kommune 16.10.2020 av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus. Mye av den gamle beskrivelsen er videreført. Mindre endringer er gjort i avgrensning ved at områder ved Vika er skilt ut som egne naturtyper med store gamle trær og rik edellauvskog. Samtidig ble tunet holdt utenfor. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter. Området er også kartlagt etter Miljødirektoratets instruks i 2020, noe som fører til overlappende avgrensninger i Naturbase.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på begge sider av Tronvikvegen, som går mellom Moengen og Kammen øst for Leksvika. Den omfatter det meste av den bratte skogslia mellom Talmoan og Steinvika, og avgrensningen er satt mot hogstflater i nord og sjøen i sør, mens det for øvrig er noe mer diffus overgang mot yngre skog. Avgrensningen mot nordøst er noe usikker, og det er mulig at den gamle granskogen fortsetter noe lenger mot øst her. Berggrunnen i området består av granatglimmerskifer og granatglimmergneis, middels til grovkornet; stedvis med hornblende. Med unntak av i forsengkninger og langs bekkedrag er det gjennomgående lite løsmasser i denne bratte og sørvendte lia, og i øvre, østre del er det rasmark med både ur og mer finkornet rasmarksmateriale.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er kartlagt som gammel granskog, med utforming gammel lavlandsgranskog. Tidligere er den klassifisert som rik edellauvskog. Området består av blandingsskog, med gran som dominerende treslag i hele lia - med unntak av små gråorbestand langs bekker og ei smal stripe med gråor-almeskog ovenfor vegen. Helt i øst er det snakk om eldre solvarm bergfuruskog på grunnlendte knauser, mens det i tillegg er partier med hassel (med overstandere av gran). Fordeling mellom gammel granskog, rik edellauvskog og solvarm bergfuruskog er anslått til 7:2:1. Naturtyper etter NiN 2.1 spenner fra lyngskog til lågurtskog, med svak lågurtskog som viktigste type.

Artsmangfold

Gran er altså dominerende treslag i lia, med betydelig innslag av hengebjørk, furu og gråor - i partier også alm (VU), osp og rogn. Det er noe mer alm i ned mot sjøen i vestre del av lokaliteten, men også her dominerer grana. Hassel inngår i busksjiktet flere steder. Det ble registrert noen karplanter knyttet til edellauvskog i de rikeste partiene, slik som myske, sanikel og trollurt, samt brunrot, springfrø, turt, blåveis, skogsalat, skogburkne, prikkperikum og taggbregne. Tidligere er det funnet flere til dels kravfulle dødvedsopper her, bla. sibirkjuke (VU), narrepiggsopp, granlærsopp og ospekjuke. I forbindelse med NiN-kartlegging innenfor lokaliteten i 2020 er svartsonekjuke (NT) og vasskjuke påvist på dødved av gran. Langs veien er også ask (VU) registrert i tillegg til alm.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen er for det meste i sein aldersfase, og det er i partier mye dødt trevirke (5-10 grove læger pr daa, i alle nedbrytingsfaser). Det er jevnt med spor etter plukkhogst i lia. Store deler av tidligere avgrenset lokalitet, nedenfor vegen i vestre del og ovenfor vegen i øst, har trolig blitt hogd mellom registreringene i 2005 og 2016. Rundt bruket Hjelopvika er det gjengroingskog etter tidligere beitebruk.

Fremmede arter

Ingen observert.

Del av helhetlig landskap

Det er registrert flere større lokaliteter med gammel granskog og edellauvskog i den sørvendte lia mellom Leksvik og kommunegrensa mot Mosvik.

Skjøtsel og hensyn

Alle former for inngrep vil redusere eller ødelegge naturverdiene, inkludert hogst (både flatehogst, lukkede hogster og gjennomhogst), og bør unngås.

Verdibegrunnelse

I henhold til faktaark for naturtypen fra november 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på størrelse (143 daa) og rikhet/bonitet (rike grunntyper eller høy bonitet på mer enn 50 % av arealet) og middels vekt på artsamangfold (3 VU-arter og enkelte kjennetegnende arter) og tilstand (aldersfase og middels mengde gammelskogselementer). Dette gir grunnlag for å sette verdien svært viktig (A) på lokaliteten (høy vekt på størrelse og minst middels vekt på de tre andre parameterne). Verdivurderingen er ikke endret i 2020.

Nye lokaliteter

Nr.: 167-001 (Øyan SV) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 13.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter ei nordvendt skogkledt lise sør for Bergmyrsbekken i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av noe mer hogstpåvirka og marginal skog, rasmark og flomskogsmark. Berggrunnen domineres av gneiser, men er av mindre betydning da den er dekket av massive breelavsetninger og marine sedimenter (NGU 2021). Lokaliteten ligger på grensen mellom sørboreal (SB) og mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel lavlandsgranskog. Etter NiN er det i stor grad snakk om blåbærskog (T4-1) og svak lågurtskog (T4-2), med overgang mot storbregneskog (T4-17), og fragmenter av høgstaudekog (T4-18) nederst i dalbotnen. Gran er hovedtreslag, og det finnes ellers litt bjørk, rogn og gråor. Typiske arter er blåbær, tyttebær, hengeving, fugletelg, skogstjerne og maiblom, med økende innslag av bregner og høgstauder som skogrørkvein, tyrihjel, turt og mjørdurt mot dalbotnen.

Artsmangfold

Gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav er vanlige i lokaliteten i tillegg til at trådrag (VU) ble registrert på gammel gran nederst i lia. Spredt forekommer arter fra lungeneversamfunnet på gran, med blant annet lungenever og skrubbenever, og det er et visst potensiale for flere arter knyttet til litt marginal boreal regnskog, inkludert rødlistearter. Knyttet til dødved av gran er få arter registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter og for arter knyttet til gammel strukturrisk gran. Marklevende sopp ble ikke registrert, og potensialet for gruppen er for det meste lavt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av en del morkne stubber, og det er grunn til å tro at her har vært plukkhogster 70-100 år tilbake i tid. Skogen er kompakt, og sjiktningen er god. Dimensjonene på grana er opp mot 60 cm bhd, og de fleste er 80-150(-180) år. Kontinuiteten i dødvedelementet er for det meste dårlig, men sparsomt med eldre dødved og en del nyere dødved finnes. Delvis skyldes mangel på kontinuitet gammel rasaktivitet i forbindelse med at bekken i dalbotnen har meandret gjennom løsmassene. På flyfoto ser en tydelig en rekke eldre rasgroper som i dag er revegetert med skog.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større område med spredt gammel skog i Skaugdalen. Imidlertid er gammelskogen fragmentert av omfattende snauhogster og plantefelt.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdien er knyttet til gammel barskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 38 daa). Den oppnår middels vekt på artsmangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til lav vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har brukbar forekomst av gammelskogselementer, og en viss kontinuitet i dødvedelementet. Til sist oppnår den lav vekt på rikhet, ut fra små arealer med rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B.

Nr.: 167-002 (Øyan S) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 13.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her, foruten at elvemusling (VU) er registrert i vassdraget. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007), og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter ei nordvendt rasgrop i ei bratt lise sør for Bergmyrsbekken i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av skogsmark og flomskogsmark. Berggrunnen domineres av gneiser, men er av mindre betydning da den er dekket av massive breelvavsetninger og marine sedimenter (NGU 2021). Lokaliteten ligger på grensen mellom sørboreal (SB) og mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen andre viktige forekomster. Denne er uten utforminger. Etter NiN er det i stor grad snakk om aktiv skredmark av grunntypen sandskred (T17-2). Store deler av lokaliteten er uten vegetasjon, men en del moser forekommer, og ung gråor ut mot kantene. Aktiv skredmark er i Norsk rødliste for naturtyper fra 2018 vurdert til datamangel (DD).

Artsmangfold

Lokaliteten er for det meste uten vegetasjon foruten nevnte moser og gråor. Slike åpne grusområder kan være viktige blant annet for insekter og fugl som sandsvale (NT). Slike ble ikke observert her. Skauga er ei viktig smålakselv i tillegg til at den har en bestand av sjøørret, og grus fra området raser ut i elva.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er intakt og uten preg av menneskelige inngrep, og er en del av en intakt grusrygg mellom Bergmyrsbekken og Sørrelva. Dette er en massiv breelvavsetning med en høydeforskjell fra elva og opp til toppen på omtrent 30 meter. Grusryggen og lokaliteten inkludert har enda aktive rasprosesser, og er en del av grustilførselen til Skauga-vassdraget. På gamle flyfoto ser en tydelig andre rasgroper som i dag er gjengrodd med skog. Ifølge leder i Skauga Elveierforening (pers med i samtale 13.10.2020) er det observert laks som går forbi Bålfossen som ifølge Lakseregisteret regnes som vandringshinder i Skauga, og inn mot Finnlian. Ved undersøkelsene i området ved Bergmyran i 2020 ble også fossen undersøkt med tanke på om denne er endelig vandringshinder for fisk, og det ble konkludert med at fisk kan gå forbi fossen på gunstig vassføring. I områdene fra denne fossen og helt opp til Bergmyran er elva svært flat og full av grus, så en kan ikke utelukke at området benyttes også som gyteområde for fisken. Øvre deler av Skauga er i dag ikke regulert, slik at flomregimet er intakt.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et mindre område med grusrygger og meanderende elvepartier mellom Finnlian og Bergmyran. Andre lignende lokaliteter later til å være sjeldne på Fosen.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel. Menneskelige inngrep i form av uttak av masser fra elva eller grusryggen, vil være skadelig. Det samme gjelder regulering av vassdraget.

Verdibegrunnelse

Etter DN-Håndbok 13 fra 2007 er lokaliteten vurdert til Viktig - B. Vurderingen er skjønnsmessig, og baserer seg på størrelsen av lokaliteten, beliggenheten som en del av et større sammenhengende landskap med raspåvirka naturtyper og viktige skoglokaliteter med kvaliteter knyttet til intakt flomregime i Bergmyrsbekken, samt områdets viktighet for tilførsel av grus til Skauga-vassdraget.

Nr.: 167-003 (Neraunet S) - Verdi: A

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 02.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlitestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlitestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et beiteområde sentralt på Stadsbygd i Indre Fosen kommune. Den avgrenses av skog og mer intensivt utnyttede enger på alle kanter. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av glimmerskifer. Løsmassene er dominert av forvittringsmaterialer (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturbeitemark av utforming rik beiteeng. Etter NiN er det betydelige variasjoner mellom friske partier med svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-20) med innslag av svakt kalkrik tørreng (T32-15) på knausene, og mindre innslag av mer oppgjødsla svakt kalkrik eng (T32-21) i enkelte søkk. Flere partier ligger på grensen mellom svakt kalkrike og sterkt kalkrike partier. Naturbeitemark er en del av vurderingsenheten semi-naturlig eng, som er regnet som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper fra 2018. Basekrevende karplanter dominerer skråninger og knauser, mens mindre partier med mer sølvbunke inngår i enkelte søkk. Av arter kan nevnes skogstorkenebb, enghumleblom, aurikkelsveve, hårsveve, vill-lin, blåklomme, tiriltunge, småengkall, rødknapp, smalkjempe, hvitmaure og grov nattfiol. På enkelte knauser inngår i tillegg sølvmyr, kattedot og noe lyng. I tillegg inngår noen unge lauv- og rosekratt i enkelte bratte partier, og sølvbunke i enkelte søkk.

Artsmangfold

Foruten forekomst av en lang rekke basekrevende karplanter forekommer også en lang rekke arter av beitemarksopp innenfor lokaliteten, som blant annet flere ubestemte arter av rødsporer (*Entoloma*), samt fiolett greinkøllesopp (VU) og rød honningvokssopp (VU). Området utviser også klart potensiale for flere sjeldne og rødlista arter, av beitemarksopp. Forekomster av en lang rekke blomsterplanter og bar jord i solvendte skråninger gjør det trolig også til en viktig insektlokalitet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området beites i dag av kviger, og bærer tydelig preg av langvarig hevd og bare svært sparsomt med nitrogengjødsling. Dette preget er sterkest i en del av de flate partiene, men fraværende på de fleste av knausene. Mer oppgjødsling i nord er holdt utenfor. De flateste partiene har trolig tidligere vært slått, men er nå å regne som naturbeitemark. Det meste av lokaliteten, med unntak av mindre flater partier, har trolig aldri vært jordarbeidet.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av jordbrukslandskapet på Stadsbygd. Det aller meste av dette landskapet er intensivt utnyttet, og større forekomster med lignende enger finnes stort sett lenger bort fra sentrum.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best gjennom videre beite med dagens beitetrykk. Den bør ikke pløyes, gjødsles, sprøytes eller jordarbeides.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt for parameteren areal (ca. 16,4 daa), lav vekt på artsamangfold ut fra få kjennetegnende arter og høy vekt på rødlistearter ut fra forekomster av et par VU-arter i tillegg til et opplagt potensiale for flere rødlistearter knyttet til flere artsgrupper. Videre oppnår den høy vekt på tilstand og påvirkning da den er i bruk med passe beitetrykk, og uten tråkkskader. Det er ikke registrert fremmede arter. At den ligger i et landskap med flere kulturmarkselementer, er med å trekke opp. Verdien vurderes samlet sett til Svært viktig – A.

Nr.: 167-004 (Gløtten NV) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 02.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et skogsområde sentralt på Stadsbygd i Indre Fosen kommune. Den avgrenses av annen skog, bebyggelse og intensivt utnyttede innmark på alle kanter. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av glimmerskifer. Løsmassene er dominert av forvittringsmaterialer (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som gammel lavlandsblandingsskog av utformingen furu-lavlandsblandingsskog. Etter NiN består lokaliteten i all hovedsak av tette mosaikker mellom svak bærlyng-lågurtskog (T4-6), bærlyng-lågurtskog (T4-7) og også små partier med lågurtskog (T4-3). Furu er hovedtreslag sammen med gran, men i tillegg inngår boreale lauvtrær i det meste av lokaliteten, blant annet rogn, bjørk og hengebjørk. Hassel ble registrert som undersøkt flere steder, og i ei glenne i øst som dominerende treslag. Typiske arter her er blåbær, tyttebær, fingerstarr, liljekonvall, hengeving, hengeaks, legeveronika, teiebær, blåveis, vårerteknapp, og spredt også breiflangre, vill-lin, gjeldkarve, trollbær og flekkmure. Arter som svartburkne, bergpolstermose og kammose inngår på rike berg.

Artsmangfold

Få arter knyttet til gammel skog ble registrert, men potensielt huser området rødlistearter fra flere artsgrupper, blant annet av vedboende sopp knyttet til furu, insekter knyttet til rike kantkratt og solvarm skog, og markboende sopp knyttet til rike skogtyper. Området er et av få skogsområder sentralt i bygda, og er slik viktig for fugl og som viktorkorridor.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området består for det meste av middelaldrende furuskog, med trær opp mot 200 år, samt noe gran på opp mot 100 år. I tillegg inngår en del yngre lauvskog og noe eldre osp. Sporene etter tidligere bruk, særlig til beite er tydelige, samt at området i dag brukes til turformål.

Fremmede arter

Bergfuru, edelgran og platanlønn i tillegg til en ubestemt art av mispel ble registrert, alle med sparsomme forekomster.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere mindre rike skogpartier rundt omkring på Stadsbygd, og den henger i noe grad sammen med Berga naturreservat litt lenger øst. De fleste områdene ligger imidlertid mindre sentralt plassert i bygda enn denne.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger lite skjøtsel da verdien er knyttet til rik og gammel barskog. Et visst beitetrykk ville trolig vært en fordel for å opprettholde artsmangfoldet av krevende karplanter på sikt.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 16 daa), og også lav vekt på artsmangfold og tilstand ut fra at skogen er av varierende alder, har lite dødved og er uten registrerte rødlistearter. Potensialet for slike er imidlertid godt. Til sist oppnår den middels vekt på rikhet da 10-30 daa er å regne som rike grunntyper. Ut fra dette settes verdien av området til Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-005 (Mevassetra) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 04.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter det meste av beitemarka rundt Mevassetran øst for Seter i Indre Fosen kommune. Den avgrenses av skog, myr og et setertun. Berggrunnen i området er overveiende fattig og dominert av gneiser, mens løsmassene er dominert av morenemateriale (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i nordboreal vegetasjonssone (NB) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturbeitemark av utforming fattig beiteeng. Etter NiN er det meste av lokaliteten dominert av kalkfattig eng med klart hevdpreg (T32-2) med innslag av kalkfattig tørreng (T32-12) i mindre partier i skråningen i øst. Nederst i skråningen og mot vest inngår fuktigere partier. Naturbeitemark er en del av vurderingsenheten semi-naturlig eng, som er regnet som sårbar (VU) på rødlista for naturtyper fra 2018. Lite krevende karplanter som finnskjegg, småengkall, kjerteløyentrøst, blåklomme, smalkjempe, skoggråurt, gulaks og ryllik dominerer det meste av lokaliteten. I fuktigere partier inngår arter som trådsiv, finnskjegg og sølvbunke. Av beitemarksopp ble engvokssopp og honningvokssopp registrert. En vurderer potensialet for flere slike å være brukbart innenfor lokaliteten.

Artsmangfold

Foruten forekomstene av karplanter forekommer også en rekke arter av beitemarksopp innenfor lokaliteten, som blant annet flere ubestemte arter av rødsporer (Entoloma), honningvokssopp og engvokssopp. Det er et visst potensiale for flere sjeldne og rødlista arter, av beitemarksopp. Områdene rundt består av glissen skog og fjellheier, og det er derfor grunn til å tro at det også er et visst potensiale for insekter knyttet til lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området beites i dag av sau på utmarksbeite, og bærer tydelig preg av langvarig hevd og bare svært sparsomt med nitrogen gjødsling. Dette preget er sterkest i en del av de flate partiene nærmest seterhusene. Lokaliteten har tidligere trolig tidligere vært slått, og det samme gjelder for myra i sør, men det er liten grunn til å tro at her har vært drevet åkerbruk med tanke på høyden over havet.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten ligger isolert i et område som ellers består av glissen skog og fjellheier.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best gjennom videre beite med dagens, eller helst noe høyere beitetrykk. Den bør ikke pløyes, gjødsles, sprøytes eller jordarbeides.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturbeitemark fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt for parameteren areal (ca. 7,7 daa), lav vekt på artsmangfold ut fra få kjennetegnende arter og middels vekt på rødlistearter ut fra potensialet for slike. Videre oppnår den høy vekt på tilstand og påvirkning da den er i bruk med passe beitetrykk, og uten tråkkskader. Det er ikke registrert fremmede arter. At den ligger isolert er med å trekke noe ned. Verdien vurderes samlet sett til Viktig – B.

Nr.: 167-006 (Høgåsmyra N) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 06.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, og er heller ikke undersøkt for MiS. Det ligger heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et skogsområde nord for Årnset i Rissa i Indre Fosen kommune. Den avgrenses av annen yngre skog, et boligfelt og snauhogster. Berggrunnen i området er fattig og dominert av gneis, men bånd av amfibolitt finnes på begge sider. Løsmassene er dominert av tynne morenemasser (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i sørboreal vegetasjonssone (SB) og i klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som gammel furuskog av utformingen gammel kystfuruskog. Etter NiN består lokaliteten i all hovedsak av bærlyngskog (T4-5), med forekomst av blåbærskog (T4-1) i en del nordvendte søkk. Furu er hovedtreslag sammen med noe gran i friskere nordvendte partier. Typiske arter her er blåbær, tyttebær og blokkebær. Spredt inngår pors og torvmoser i de friskeste partiene.

Artsmangfold

Gubbeskjegg (NT) inngår på både gran og furu, mens gammelgranlav og granbendellav (VU) inngår på gran i den nordvendte delen av lokaliteten. Knyttet til dødved er få arter registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter både på gran og furu. Blant annet er kystnær furuskog kjent for å huse en spesiell barksoppfunga. Marklevende sopp ble ikke registrert, og potensialet for gruppen er trolig lavt, men en kan ikke utelukke det helt i og med at det finnes forekomster av rikere bergarter nær lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep med unntak av et nettverk av turstier. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av en del morkne stubber, og det er grunn til å tro at her har vært plukkhogster 70-100 år tilbake i tid. Skogen er kompakt, og sjiktningen er middels god med furu i ulike aldersklasser. Dimensjonene på furua er opp mot 50 cm bhd, og alderen spenner fra helt unge trær opp til ca. 300 år (anslått alder). For gran er dimensjonene små, rundt 20-25 cm bhd, og alderen er for det meste under 150 år. Kontinuiteten i dødvedelementet er for det meste dårlig, men sparsomt med eldre dødved og en del nyere dødved finnes inkludert partier med godt med nyere furugadd.

Fremmede arter

Ingen registrerte, men like utenfor lokaliteten inn mot boligfeltet i sør forekommer deponier av hageavfall der fremmede arter ble registret.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større område med furuskog i Rissa. Mye av skogen er imidlertid yngre, slik at lokaliteten ligger noe isolert.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel barskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 70 daa). Den oppnår middels vekt på artsamangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter knyttet til flere artsgrupper. Til sist oppnår den lav til middels vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har brukbar forekomst av gammelskogselementer, for det meste gamle trær. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B. Verdien er trolig noe svak. At mye av den andre furuskogen i nærområdet er enda hardere hogstpåvirka eller yngre, samt at området ligger i tilknytning til andre rikere skogtyper og er en del av et mer helhetlig skoglandskap, er med å styrke verdien noe.

Nr.: 167-007 (Vangsåsen S) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 06.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger delvis innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et bratt, sørvendt skogsområde nord for Sund og vest for Årnset i Rissa i Indre Fosen kommune. Den avgrenses av annen skog, bebyggelse og intensivt utnyttede innmark på alle kanter. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av amfibolitt. Løsmassene er dominert av morenematerialer (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i sørboreal vegetasjonssone (SB) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som rik barskog av utformingene lågurtfuruskog og lågurtgranskog (50/50). Etter NiN består lokaliteten i all hovedsak av svak bærlyng-lågurtskog (T4-6) og bærlyng-lågurtskog (T4-7). Furu er hovedtreslag i øvre deler av lia og gran i nedre deler. I tillegg inngår en del hassel, bjørk, rogn og noe osp. Typiske arter her er blåbær, tyttebær, fingerstarr, liljekonvall, hengeving, hengeaks, legeveronika, teiebær og nedover i lia i økende grad også arter som blåveis og vårerteknapp.

Artsmangfold

Få arter knyttet til gammel skog ble registrert, men potensielt huser området rødlistearter fra flere artsgrupper, blant annet av vedboende sopp knyttet til furu, insekter knyttet til rike kantkratt og solvarm skog, og markboende sopp knyttet til rike skogtyper. Området er en del av et større skogområde sentralt i bygda, og er slik viktig for fugl og som viktorkorridor, samt at som turområde.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området består for det meste av middelaldrende furuskog, med trær opp mot 200 år, samt noe gran på opp mot 100 år. I tillegg inngår en del yngre lauvskog og noe eldre og til dels gammel og grov osp. Sporene etter tidligere bruk, særlig til beite er tydelige, samt at området i dag brukes til turformål.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere mindre rike skogpartier rundt omkring i Rissa, men typen med noe tørkeutsatt rikere furumark er sjeldnere enn rike granskoger. Området har slik flere likehetstrekk med lignende skog på Stadsbygd.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger lite skjøtsel da verdien er knyttet til rik og gammel barskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 45 daa), og også lav til middels vekt på artsamangfold og tilstand ut fra at skogen er av varierende alder, har lite dødved og er uten registrerte rødlistearter. Potensialet for slike er imidlertid godt. Til sist oppnår den lav til middels vekt på habitatkvalitet ut fra at rike vegetasjonstyper forekommer, men ikke er særlig godt utviklet. Ut fra dette settes verdien av området til Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-008 (Askjem Ø) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021, basert på eget feltarbeid utført 13.10.2020. Undersøkelsene er gjort på oppdrag for Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et av flere myrområder spredt rundt omkring på Stadsbygd i Indre Fosen kommune. Disse avgrenses for det meste av intensivt utnyttet jordbrukslandskap. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av glimmerskifer, men spiller liten rolle da myrene er store massiver som ofte er mange meter dype (Kilde: NGU). Myrene ligger for det meste på marine avsetninger. Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som kystmyr av utforming annen kystmyr. Etter NiN 2.2 er lokaliteten å regne som nedbørsmyr (V3), men uten markerte hvelvinger. Partiene med nedbørsmyr er regnet som nær trua (NT) på rødlista for naturtyper fra 2018.

Artsmangfold

I tresjiktet inngår spredte forekomster av småvokst furu, og mye bjørk ut mot kantene. Feltsjiktet domineres av vidt utbredte arter som rome, krekling og røsslyng. På spredte tuer inngår gråmoser og reinlav. Botsjiktet er dominert av torvmoser.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er omgitt av intensivt utnyttede jordbruksmark, og gamle dype torvtak. I løpet av de siste årene er det også tatt ut en del i forbindelse med utbygging i vest.

Fremmede arter

Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere mindre myrområder spredt rundt i bygda. Langt tilbake i tid var det trolig større grad av sammenheng mellom disse, men de er nå dyrka opp eller utbygd og dermed fragmentert.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best uten noen former for skjøtsel, og restaurering later til å være vanskelig uten omfattende tetting av grøfter.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra juli 2015 oppnår lokaliteten lav vekt på areal og tilstand/hydrologi, da den er liten, og omgitt av omfattende terrenginngrep. Den oppnår middels vekt på typevariasjon ut fra utformingen. Til sist oppnår den høy vekt på biogeografi ut fra at den ligger i boreonemoral vegetasjonssone. Samlet sett vurderes lokaliteten ut fra dette å ha verdien Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-009 (Vevstad N) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 22.03.2021, basert på eget feltarbeid utført 13.10.2020. Undersøkelsene er gjort på oppdrag for Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Lokaliteten ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et av flere hasseldominerte skogsområder på Stadsbygd i Indre Fosen kommune. Disse avgrenses for det meste av intensivt utnyttet jordbrukslandskap og annen skog. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av glimmerskifer, og løsmassene domineres av marine avsetninger (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og i klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som rik edellauvskog av utformingen lågurthasselkratt. Etter NiN består lokaliteten i all hovedsak av lågurtskog (T4-3) og bærlyng-lågurtskog (T4-7) (Fordeling 70-30). Hassel er hovedtreslag, med innslag av noe gran øverst og ellers spredt med boreale lauvtrær. Typiske arter her er fingerstarr, liljekonvall, hengeving, hengeaks og legeveronika og oppover i skråningen, økende innslag av lyng. I de friskeste partiene nederst inngår også myske og sanikel. Etter rødlista for naturtyper er store deler av lokaliteten å regne som frisk rik edellauvskog (NT), mens de mer tørkeutsatte delene er å regne som lågurt-edellauvskog (VU).

Artsmangfold

Få arter knyttet til gammel skog ble registrert, men potensielt huser området rødlistearter fra flere artsgrupper, blant annet av arter knyttet til hassel, insekter knyttet til rike kantkratt, og markboende sopp knyttet til rike skogtyper. Området ligger også slik til at det er viktig for fugl og som viktikorridor.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten består av gammel innmark som er grodd igjen langt tilbake i tid, og som er på grensen mellom semi-naturlig mark (T32) og skogsmark (T4). Den er inkludert på grunn av de store mengdene rike hasselkratt, og de fleste krattene er unge.

Fremmede arter

Platanlønn registrert svært spredt.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av et større nettverk av rike skogtyper i liene vest for Stadsbygd.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger lite skjøtsel da verdiene er knyttet til rike skogtyper. Beite med lavt beitetrykk og lette beitedyr kan være en fordel. Platanlønn og eventuell gran som sprer seg bør tas ut.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 8 daa), og også lav til middels vekt på artsdiversitet da den er uten registrerte rødlistearter og med sparsomt utvalg av edellauvskogsarter. Potensialet for slike er imidlertid brukbart. Den oppnår middels vekt på sjeldne eller truede naturtyper ut fra moderat utviklede forekomster av slike, og videre høy vekt på påvirkning da den for det meste er intakt. Den oppnår lav vekt på habitatkvalitet da slike for det meste er dårlig utvikla, og middels vekt på fremmedarter da platanlønn er i spredning. Samlet sett oppnår den verdien Lokalt viktig – C. Verdien er sterk og på grensen til en B-verdi, men kvalitetene er dårligere utviklet, lokaliteten er mindre og artsdiversitetet er lavere enn i lignende lokaliteter i området.

Nr.: 167-010 (Kråknesmyra S) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 19.03.2021, basert på eget feltarbeid utført 13.10.2020. Undersøkelsene er gjort på oppdrag for Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et av flere myrområder spredt rundt omkring på Sund i Rissa i Indre Fosen kommune. Disse avgrenses for det meste av intensivt utnyttet jordbrukslandskap. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av amfibolitt, men spiller liten rolle da myrene er store massiver som ofte er mange meter dype (Kilde: NGU). Myrene ligger for det meste på marine avsetninger. Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN), helt på grensen til sørboreal (SB) sone, og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som kystmyr av utforming annen kystmyr. Etter NiN 2.2 er lokaliteten å regne som nedbørsmyr (V3), men uten markerte hvelvinger. Partiene med nedbørsmyr er regnet som nær trua (NT) på rødlista for naturtyper fra 2018.

Artsmangfold

I tresjiktet inngår spredte forekomster av småvokst furu, og mye bjørk ut mot kantene. Feltsjiktet domineres av vidt utbredte arter som rome, småbjørneskjegg, krekling og røsslyng. På spredte tuer inngår gråmoser og reinlav. I partier ut mot kantene inngår pors og blokkebær. Botsjiktet er dominert av torvmoser.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er omgitt av intensivt utnyttet jordbruksmark, og gamle dype torvtak i nord. Dette antas å være den siste resten av et større myrkompleks som det ikke er tatt torv på tidligere. Litt lenger nord er torvtakene synlige og restene av torvhusene finnes fremdeles.

Fremmede arter

Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere mindre myrområder spredt rundt i bygda. Langt tilbake i tid var det trolig større grad av sammenheng mellom disse, men de er nå dyrka opp eller utbygd og dermed fragmentert, samt preget av omfattende torvtekt.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best uten noen former for skjøtsel, og restaurering later til å være vanskelig uten omfattende tetting av grøfter.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for kystmyr fra juli 2015 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (litt under 40 daa). Den oppnår lav vekt på tilstand/hydrologi da den er omgitt av omfattende terrenginnngrep, men har forholdsvis intakt myrflate. Den oppnår middels vekt på typevariasjon ut fra utformingen. Til sist oppnår den høy vekt på biogeografi ut fra at den ligger i boreonemoral vegetasjonssone. Samlet sett vurderes lokaliteten ut fra dette å ha verdien Viktig – B.

Nr.: 167-011 (Rogn N) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 22.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 13.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter en mindre skredgrop ned mot sjøen like nord for industriområdet på Kvithylla i Rissa i Indre Fosen kommune. Disse avgrenses for det meste av intensivt utnyttet jordbrukslandskap og strandlinje. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av amfibolitt, men spiller liten rolle da den dekkes av omfattende marine avsetninger (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN), helt på grensen til sørboreal (SB) sone, og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som leirskredgrop av utforming leirskredgrop med naturlig suksisjon. Etter NiN 2.2 er vegetasjonen i lokaliteten å regne som svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-20), da den er brukt til beite etter at raset gikk, og er revegetert med arter knyttet til semi-naturlig mark. Leirskred danner ikke egne naturtyper i NiN, men er en landform, og finnes igjen i beskrivelsessystemet (BS-3ML-LS Leirskred(grop)). Vurderingsenheten regnet som nær trua (NT) på rødlista for naturtyper fra 2018.

Artsmangfold

Tresjiktet i lokaliteten er dominert av gammel og til dels grov selje. I feltsjiktet inngår gras og urter. Rødlisterarter ble ikke registrert ved undersøkelsene i 2020.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i dag ikke i bruk, men har tidligere vært beita. Gropa er trolig dannet mellom 1940 og 1960, da en på flyfoto fra 1955 kan se åpne partier med aktive rasprosesser.

Fremmede arter

Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap

Flere større og mindre rasgroper forekommer i området mellom Botn og Trondheimsfjorden, inkludert rasgropa etter Rissa-raset, men de fleste er fylt igjen og dyrka opp.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger lite skjøtsel da verdiene er knyttet til selve landformen.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturtypen fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt for parameteren areal (ca. 2,2 daa og urørt), lav vekt på landskap da dette er en enkeltforekomst, og middels vekt på utforming, da den har en klar avgrensning og slak raskant. Verdien vurderes samlet sett til Viktig – B.

Nr.: 167-013 (Bergmyrsbekken) - Verdi: A

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 13.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her foruten at elvemusling (Vu) er registrert i vassdraget. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlisterstatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlisterstatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et parti med flompåvirkta skog langs Bergmyrsbekken i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av noe mer hogstpåvirkta og marginal skog, rasmarg og eldre granskog. Berggrunnen domineres av gneiser, men er av mindre betydning da den er dekket av massive breelavsetninger og marine sedimenter (NGU 2021). Lokaliteten ligger på grensen mellom sørboreal (SB) og mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen flommarksskog av utformingen flompåvirketorskog. Etter NiN er det i stor grad snakk høgstaude-skog (T4-18), samt mindre partier med svak lågurtskog (T4-2) på enkelte tuer og i skråninger. Flomskogsmark er regnet som en sårbar (VU) naturtype på rødlista fra 2018. Gråor er hovedtreslag, og det finnes ellers litt bjørk og gran. Typiske arter er sølvbunke, skogrørkvein, tyrihjel, turt og mjørdurt.

Artsmangfold

Ingen særlige arter foruten fra lungeneversamfunnet ble registrert på gråor, men her inngår lungenever, skrubbenever og vrengearter. Gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav forekommer spredt på gran, i tillegg til at trådragg (VU) ble registrert på gammel gran nederst i lia i overgangen mot gammel granskog. Spredt forekommer arter fra lungeneversamfunnet på gran, med blant annet lungenever og skrubbenever, og det er et visst potensiale for flere arter knyttet til litt marginal boreal regnskog, inkludert rødlisterarter. Knyttet til dødved er få arter registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter og for arter knyttet til gammel strukturrik gran.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av spredte partier med ung skog, for det meste i tilknytning til hogster i liene nord for elva 20-40 år tilbake i tid. Skogen i lokaliteten er kompakt, og sjiktningen er varierende. Dimensjonene på gran er opp mot 60 cm bhd, og de fleste er 800-150(-180) år. Særlig nærmest og sør for bekken inngår store mengder eldre gråor, dvs. fra 40 år og oppover, og godt med læger og gadd av arten. Kontinuiteten i dødvedelementet er dårlig for gran, men god for gråor. I tillegg finnes mindre partier med dødved av små dimensjoner som flommen har tatt med seg og lagt igjen her. Dette til tross for at bekken ovenfor dette punktet bare er liten. Delvis skyldes mangel på kontinuitet i dødved også trolig gammel rasaktivitet i forbindelse med at bekken i dalbotnen har meandret gjennom løsmassene. På flyfoto ser en tydelig en rekke eldre rasgroper som i dag er revegetert med skog. Dette har også skapt en rekke små flomsletter og bekkeløp og bidrar til økt variasjon i økologiske forhold innenfor lokaliteten.

Fremmede arter

Ingen registrerte

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere partier med flomskogsmark langs Skauga-vassdraget, men få er så store og velutvikla som denne. Særlig er det grunn til å trekke fram at mange av de andre lokalitetene i varierende grad er forstyrret av flomforbygging, mens denne

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten har ikke behov for skjøtsel. Menneskelige inngrep inkludert uttak av masser fra elva eller grusryggene helt inntil elva, vil være skadelig. Det samme gjelder regulering av vassdraget.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 35 daa). Den oppnår middels til høy vekt på arts mangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til høy vekt på tilstand, i første rekke ut fra at skogen er intakt, med godt med grove gadd og læger og spredte dødvedvaser, men også partier med yngre skog, og høy vekt på påvirkning da flomregimet er intakt og vassdraget er uten regulering eller forbygging innenfor lokaliteten. Til sist oppnår den høy vekt på landskapsøkologi ut fra at den er en del av et område med intakt, tydelig flommarkssonering. Samla sett er lokaliteten vurdert som Svært viktig – A.

Nr.: 167-014 (Langørjan Ø) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 14.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et mindre parti med gammel granskog sørøst for Langørjan i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av noe mer hogstpåvirket og marginal skog. Berggrunnen domineres av glimmerskifer, mens løsmassene består av tynne morenematerialer (NGU 2021). Lokaliteten ligger på grensen mellom sørboreal (SB) og mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel lavlandsgranskog. Etter NiN er det i stor grad snakk om blåbærskog (T4-1) og bærlyngskog (T4-5). Gran er hovedtreslag, og det finnes ellers litt bjørk og rogn. Typiske arter er blåbær, tyttebær, hengeving, fugletelg, skogstjerne og maiblom.

Arts mangfold

Gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav er vanlige i lokaliteten i tillegg til at granbendellav (VU) ble registrert på gammel gran et par steder. Også gammelgranskål ble registrert. Det er et visst potensiale for flere arter knyttet til gammel strukturrik gran. Knyttet til dødved av gran er få arter registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter. Marklevende sopp ble ikke registrert, og potensialet for gruppen er for det meste lavt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av en del morkne stubber, og det er grunn til å tro at her har vært plukkhogster 70-100 år tilbake i tid. Skogen er kompakt, og sjiktningen er god. Dimensjonene på grana er opp mot 40 cm bhd, og de fleste er 80-150(-180) år. Kontinuiteten i dødvedelementet er for det meste dårlig, men sparsomt med eldre dødved og en del nyere dødved finnes.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større område med spredt gammel skog nord for Storvatnet. Imidlertid er gammelskogen fragmentert av omfattende snauhogster og plantefelt.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdien er knyttet til gammel barskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 10 daa). Den oppnår middels vekt på arts mangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til lav vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har brukbar forekomst av gammelskogselementer, og en viss kontinuitet i dødvedelementet. Til sist oppnår den lav vekt på rikhet, ut fra små arealer med rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B.

Nr.: 167-015 (Sørneset) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 14.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et mindre parti med gammel granskog sørøst for Langørjan i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av noe mer hogstpåvirkta og marginal skog. Berggrunnen domineres av glimmerskifer, mens løsmassene består av tynne morenematerialer (NGU 2021). Lokaliteten ligger på grensen mellom sørboreal (SB) og mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel lavlandsgranskog. Etter NiN er det i stor grad snakk om blåbærskog (T4-1) og bærlyngskog (T4-5). Gran er hovedtreslag, og det finnes ellers litt bjørk og rogn. Typiske arter er blåbær, tyttebær, hengeving, fugletelg, skogstjerne og maiblom.

Artsmangfold

Gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav er vanlige i lokaliteten i tillegg til at granbendellav (VU) ble registrert på gammel gran et par steder. Det er et visst potensiale for flere arter knyttet til gammel strukturik gran. Knyttet til dødved av gran er få arter registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter. Marklevende sopp ble ikke registrert, og potensialet for gruppen er for det meste lavt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av en del morkne stubber, og det er grunn til å tro at her har vært plukkhogster 70-100 år tilbake i tid. Skogen er kompakt, og sjikningen er god. Dimensjonene på grana er opp mot 35-40 cm bhd, og de fleste er 80-150(-180) år. Kontinuiteten i dødvedelementet er for det meste dårlig, men sparsomt med eldre dødved og en del nyere dødved finnes.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større område med spredt gammel skog nord for Storvatnet. Imidlertid er gammelskogen fragmentert av omfattende snauhogster og plantefelt.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel barskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 7,5 daa). Den oppnår middels vekt på arts mangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers middels til lav vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har brukbar forekomst av gammelskogselementer, og en viss kontinuitet i dødvedelementet. Til sist oppnår den lav vekt på rikhet, ut fra små arealer med rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Viktig – B.

Nr.: 167-016 (Bålfossøya S) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 14.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et mindre parti med til dels gammel boreal gran-regnskog sør for Bålfossøya i Skaugdalen i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av noe mer hogstpåvirkta og marginal skog, og består av en liten men velutvikla ravine gravd ut i løsmasser. Berggrunnen domineres av gneiser, mens løsmassene består av morenematerialer (NGU 2021). Lokaliteten ligger på grensen mellom sørboreal (SB) og mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som regnskog av utformingen boreal regnskog med gran. Vegetasjonen er etter NiN 2.2. for det meste å regne som svak lågurtsskog (T4-2) med overgang til kildepåvirka storbregneskog (T4-17) i bunnen av ravina. Boreal regnskog er regnet som sårbar (VU) på Norsk rødliste for naturtyper fra 2018. Humid granskog med innslag av bjørk, rogn og gråor preger lokaliteten. Feltsjiktet domineres av lyng og småbregner sammen med arter som skogørkvein, skogsivaks, sølvbunke, mjødurt og skogburkne i rikere og mer kildepåvirka partier.

Artsmangfold

Gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav er vanlige i lokaliteten i tillegg til at trøndertustlav (NT), hvitfotlav (NT), groplav og dvergfilflav ble registrert på tynne kvister av gran. Lungeneversamfunnet er godt utviklet på boreale lauvtrær, og lungenever og skrubbenever hadde også brukbare bestander på gran. Det er et visst potensiale for insekter knyttet til fuktig granskog, og generelt for flere krevende og rødlista arter knyttet til gamle strukturreike graner og boreal regnskog. Knyttet til dødved av gran er få arter foruten tjærekjuka registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter. Marklevende sopp ble ikke registrert, og potensialet for gruppen er for det meste lavt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av en del morkne stubber, og det er grunn til å tro at her har vært plukkhogster 50-70 år tilbake i tid. Skogen er kompakt, og sjikningen er god. I sentrale deler av ravina der kildepåvirkningen er størst og vegetasjonen mest høgvokst dominerer gråor. Dimensjonene på grana er opp mot 50 cm bhd, og de fleste er 80-150 år. Kontinuiteten i dødvedelementet er for det meste dårlig, men sparsomt med eldre dødved og en del nyere dødved finnes.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større område med fuktig og gammel granskog på sørsida av Skaugdalen. Imidlertid er gammelskogen fragmentert av omfattende snauhogster og plantefelt.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel og fuktig barskog.

Verdibegrunnelse

Lokaliteten består av brukbart utvikla granregnskog, særlig med tanke på beliggenheten i kommunen. Den oppnår etter utkast til revidert faktaark fra høsten 2014 middels vekt på areal (nesten 9 daa) og lav til middels vekt på artsamangfold ut fra en rekke kjennetegnende og enkelte lavt rødlista arter, inkludert brukbare forekomster av lungeneversamfunn på gran, og godt potensiale for flere rødlista arter fra flere artsgrupper. Den oppnår også middels vekt på skogtilstand da det meste av lokaliteten regnes som gammelskog med noe kontinuitet i dødvedelementet. Til sist oppnår den middels vekt på topografi ut fra beliggenheten i ei godt utvikla ravine, noe som er med å styrke verdien, da ravineregnskog ikke er vanlig på Fosen. Samla sett er lokaliteten vurdert til Viktig – B.

Nr.: 167-017 (Bålfossøya SV) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 14.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen eldre registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlitestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlitestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten består av ei eng med jevn helling mot øst. Lokaliteten er avgrenset av vei i øst, og ellers av skog. Enga er for det meste frisk, men godt drenert. Berggrunnen domineres av gneiser, mens løsmassene består av morenematerialer med overgang til marine avsetninger i nord (NGU 2021). Lokaliteten ligger på grensen mellom sørboreal (SB) og mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen slåttemark, og det meste av engene er etter NiN 2.2 å regne som svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20). Slåttemark er regnet som en kritisk truet naturtype (CR) på rødlista for naturtyper fra 2018, og er en utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven.

Artsmangfold

Enga domineres av arter som blåklomme, prestekrage, engkvein, småengkall, smalkjempe, gulaks og rødknapp, sammen med blant annet arter som bakkesoleie, bakkefrytle, harerug, rødsvingel, tepperot, legeveronika, tiriltunge, grov nattfiol, hvitbladtistel, aurikkelsveve, firkantperikum, hvitveis og skogstorkenebb. Partivis finnes oppslag av noe ung gråor og bjørk, litt lyng og tett oppslag av moser, i første rekke etasjemose og engkransmose. En regner med at det er brukbart potensiale for beitemarksopp innenfor lokaliteten, og ved undersøkelsen 14.10, ble seig vokssopp, honningvokssopp og enkelte ubestemte arter av rødsporer (Entoloma) registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning

De fleste engene rundt lokaliteten er drevet med tradisjonell intensiv jordbruksdrift. De bratte beiteene i Skaugdalen var tidligere slått og hesja, men er i dag i stor grad skjøtta med beite. Disse arealene har imidlertid i mindre grad vært gjødsle og det er brukt svært lite kunstgjødsel her. Den aktuelle slåttemarkslokaliteten er i dag ute av bruk, med opphopping av dødt gras og moser, men bærer tydelig preg av tidligere bruk. Slåttemarksstrukturen er intakt med jevn fordeling av artene og restaureringspotensialet regnes derfor som svært godt.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Slåtteenga er en del av et flere mil langt kulturlandskap med beite- og slåtteenger i lisdene i Skaugdalen. Det meste av landskapet har i lang tid vært brukt til slått, beite og skogsdrift, og er i dag preget av intensiv jordbruks- og skogbruksdrift. I o

Skjøtsel og hensyn

I tillegg til tradisjonell sein slått med bakketørking/hesjing og fjerning av avlinga bør lauvoppslag fjernes og skogen i sør og vest bør tynnes noe for å slippe inn mer lys. Det bør utarbeides en egen skjøtelsesplan for denne slåttemarken.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for slåttemark fra april 2018 oppnår lokaliteten høy vekt for parameteren areal (ca. 2,3 daa) og lav vekt for typevariasjon da det meste av enga er ensarta. Den oppnår lav til middels vekt for artsmangfold ut fra forekomst av omtrent 15 tyngdepunkter for semi-naturlig eng og godt potensiale for sjeldne og rødlistede arter fra flere artsgrupper. I tillegg oppnår den middels vekt for tilstand og påvirkning da den gikk ut av bruk for få år side og har godt restaureringspotensiale, samt at den trolig i svært liten grad har vært gjødslet med kunstgjødsel. Ut over dette oppnår høy vekt for landskapsøkologi ut fra at den ligger i et stort, helhetlig og intakt kulturlandskap med mange andre verdifulle kulturmarkselementer. Ut fra dette settes verdien til Viktig – B. Verdien kan styrkes ytterligere ved gjenopptakelse av slåtteskjøtsel, restaurering og påvisning av flere rødlistede arter.

Nr.: 167-018 (Granhaugdalen) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 14.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et parti med gammel granskog langs i Granhaugdalen sørvest for Rødsjøvatnet i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av noe mer hogstpåvirket og marginal skog. Berggrunnen domineres av gneiser, mens løsmassene består av tynne morenematerialer med overgang mot myr (NGU 2021). Lokaliteten ligger i mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel høyreliggende granskog. Etter NiN er det i stor grad snakk om blåbærskog (T4-1). Gran er hovedtreslag, og det finnes ellers litt bjørk og rogn. Typiske arter er blåbær, hengeving, fugleteig, skogstjerne og maiblom i tillegg til torvmoser og innslag av enkelte myrarter.

Artsmangfold

Gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav er vanlige i lokaliteten i tillegg til at lungeneversamfunnet med lunenever, skrubbenever og vrenge-arter ble registrert sparsomt på rogn. Det er et visst potensiale for flere arter knyttet til gammel strukturrik gran. Knyttet til dødved av gran er få arter registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter. Marklevende sopp ble ikke registrert, og potensialet for gruppen er for det meste lavt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av en rekke mørke stubber, og det er grunn til å tro at her har vært omfattende plukkhogster 70-100 år tilbake i tid. Skogen er kompakt, og sjikningen er god. Dimensjonene på grana er opp mot 35 cm bhd, og de fleste er 80-150(-180) år. Kontinuiteten i dødvedelementet er for det meste dårlig, men sparsomt med eldre dødved og en del nyere dødved finnes. Skogen her er fuktig og spredte gamle grøfter finnes.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større område med spredt gammel skog rundt Rødsjøen. Imidlertid er gammelskogen fragmentert av omfattende snauhogster og plantefelt.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdien er knyttet til gammel barskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 7,7 daa). Den oppnår lav til middels vekt på artsmangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers lav til middels vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har brukbar forekomst av gammelskogselementer, og men dårlig kontinuitet i dødvedelementet. Til sist oppnår den lav vekt på rikhet, ut fra små arealer med rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-019 (Lauvlijtjønn S) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 15.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et parti med gammel granskog sør for Lauvlijtjønn i Fessdalen i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av noe mer hogstpåvirkta og marginal skog. Berggrunnen domineres av gneiser, mens løsmassene består av tynne morenematerialer med overgang mot myr (NGU 2021). Lokaliteten ligger i mellomboreal vegetasjonssone (MB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som naturtypen gammel granskog av utformingen gammel høyreliggende granskog. Etter NiN er det i stor grad snakk om blåbærskog (T4-1). Gran er hovedtreslag, og det finnes ellers litt bjørk og rogn. Typiske arter er blåbær, hengeving, fugletelg, skogstjerne og maiblom i tillegg til torvmoser og innslag av enkelte myrarter. Orkideen knerot ble registrert et par steder.

Artsmangfold

Gubbeskjegg (NT) og gammelgranlav er vanlige i lokaliteten i tillegg til at huldrelav (NT) ble registrert sparsomt. Det er et visst potensiale for flere arter knyttet til gammel strukurrik gran. Knyttet til dødved av gran er få arter registrert, men det er et visst potensiale for dødved-tilknyttede arter. Marklevende sopp ble ikke registrert, og potensialet for gruppen er for det meste lavt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Sporene etter tidligere hogster er synlig, i form av en rekke morkne stubber, og det er grunn til å tro at her har vært omfattende plukkhogster 70-100 år tilbake i tid. Skogen er kompakt, og sjiktningen er god. Dimensjonene på grana er opp mot 35 cm bhd, og de fleste er 80-150(-180) år. Kontinuiteten i dødvedelementet er for det meste dårlig, men sparsomt med eldre dødved og en del nyere dødved finnes.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større område med spredt gammel skog i Fessdalen. Imidlertid er gammelskogen fragmentert av omfattende snauhogster og plantefelt, samt at mye av skogen består av yngre furu, slik at gammel granskog er lokalt sjelden.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdiene er knyttet til gammel barskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på areal (ca. 25 daa). Den oppnår lav til middels vekt på artsmangfold, ut fra forekomster og potensiale for kjennetegnende arter og rødlistearter. Den oppnår ellers lav til middels vekt på tilstand, i første rekke ut fra at det meste av lokaliteten har brukbar forekomst av gammelskogselementer, og men dårlig kontinuitet i dødvedelementet. Til sist oppnår den lav vekt på rikhet, ut fra små arealer med rike vegetasjonstyper. Ut fra dette settes verdien av området til Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-020 (Lånnåsen) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 15.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Det ligger ingen eldre registreringer i Artskart her. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et parti med gammel ospeskog i lia nord for Lånnåsen litt nord for Hasselvika i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av annen lauvskog. Berggrunnen domineres av glimmerskifer, mens løsmassene består av tynne morenematerialer (NGU 2021). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som gammel boreal lauvskog (F07) av utformingen gammel ospeskog. Etter NiN 2.2 er lokaliteten å regne som svak lågurtskog (T4-2) i øst, med overgang mot lågurtskog (T4-3) og bærlyng-lågurtskog (T4-7) i vest.

Artsmangfold

Dominerende arter i tresjiktet er osp, med noe bjørk øverst i lia og noe hassel mot vest. I feltsjiktet dominerer blåbær og storfrytle, med økende innslag av skogfiol, markjordbær, vårerteknapp, hengeaks og teiebær mot vest. Få arter knyttet til dødved er registrert, men det er et visst potensiale for slike, særlig knyttet til osp. Dette er ellers et treslag som er viktig for mange insekter og hulerugere, blant annet spettefugler. Lungeneversamfunnet er enda bare svært sparsomt utviklet i lokaliteten, med arter som lungenever og kystfylltav, men det er grunn til å tro at dette er en artsgruppe som vil øke på sikt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Spor etter hogst er ikke synlig, og det er grunn til å tro at området tidligere har vært en del av et større åpent heilandskap. Ospa i området er gammel, opp mot 70-80 år og har til dels grov sprekkebark og en del døde greiner i kronene. Spredt finnes nyere dødved av osp, men kontinuiteten i dødvedelementet er svært dårlig, noe en antar skyldes at området tidligere har vært mer eller mindre fritt for skog. I tillegg til gammel osp, er også godt med yngre osp registrert.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større landskap med eldre lauv- og ospesuksesjoner i denne delen av kommunen. De fleste henger trolig sammen med gjengroing av tidligere åpne heilandskaper, og de forekommer ofte i nordvendte skråninger og i kløfter.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdien er knyttet til gammel ospeskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (ca. 11 daa) og lav vekt på rødlistearter ut fra potensialet for slike. Videre oppnår den lav til middels vekt på tilstand ut fra rimelig høyt innslag av gamle trær, men lite gammel dødved. Dette gir samlet sett verdi Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-021 (Sandahaugen) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 15.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen eldre registreringer i Artskart. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et parti med grunnlendte bergknauser ved sjøen på Sandahaugen litt nord for Hasselvika i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av strandberg og gammel innmark. Berggrunnen domineres av glimmerskifer, mens løsmassene består av tynne morenematerialer (NGU 2021). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som rik berglendt mark av utforming åpen grunnlendt mark. Etter NiN 2.2 er lokaliteten å regne som åpen svakt kalkrik grunnlendt lyngmark (T2-C-5) i mosaikk med mindre partier med nakent berg.

Artsmangfold

Dominerende arter i feltsjiktet er sølvmyr, gjeldkarve, rundbelg, fjellmarikåpe, smalkjempe, kattedot, tiriltunge, blåkløkke, krekling, gulmaure, bergskrinneblom og flekkmyr. Av beitemarksopp ble skarlagenvokssopp registrert. I busksjiktet inngår noe lavvokst einer, men det i bunnsjiktet inngår mye engkransmose og labbmose.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ligger i tilknytning til et gammelt småbruk med tilhørende eldre kulturmark. Mye av denne er nå borte eller gjengrodd, men funn av gode indikatorarter av beitemarksopp, tyder på lang hevd og svært lite gjødsling. En rekke nyere fysiske inngrep finnes nært inntil lokaliteten, slik at denne nå utgjør en rest av et landskap som tidligere var større og mer sammenhengende.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere partier med rik grunnlendt mark på rik berggrunn rundt Hasselvika og Brettingen.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten har tidligere vært beitet, og et visst beitetrykk ville vært en fordel for å hindre gjengroing. Det samme vil fjerning av lavvokste tette einerkratt som på sikt kan utarme artsmangfoldet.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark fra 2015 oppnår lokaliteten middels til lav vekt på størrelse (ca. 2,3 daa) og lav vekt på artsmangfold ut fra forekomster av en del kjennetegnende arter fra flere artsgrupper. Videre oppnår middels vekt på tilstand ut fra en begrenset gjengroing, og middels til høy vekt på påvirkning it fra at fremmedarter ikke er registrert, samt at de fysiske inngrepene ligger utenfor lokaliteten. Dette gir samlet sett verdi Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-022 (Sørvikneset S) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 15.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men noen registreringer i Artskart, for det meste av vidt utbredte arter. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et parti med gammel ospeskog i ei kløft sør for Sørvikneset litt sør for Hasselvika i Indre Fosen kommune. Opp mot toppen flater terrenget ut. Den avgrenses for det meste av annen lauvskog og bergknauser med skinnere furuskog. Berggrunnen domineres av gneiser, mens løsmassene består av tynt humusdekke over berggrunnen i nord og tynne marine avsetninger i sør (NGU 2021). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som gammel boreal lauvskog (F07) av utformingen gammel ospeskog. Etter NiN 2.2 er lokaliteten å regne som svak bærlyng-lågurtskog (T4-6), med overgang mot lågurtskog (T4-3) i søkket i sør.

Artsmangfold

Dominerende arter i tresjiktet er osp, med noe rogn og bjørk, samt litt hassel øverst i lia. I feltsjiktet dominerer arter som tyttebær, blåbær, skogfiol, gras, hengeaks og teiebær. I busksjiktet inngår einer og krossved. Få arter knyttet til dødved er registrert, men det er et visst potensiale for slike, særlig knyttet til osp. Dette er ellers et treslag som er viktig for mange insekter og hulerugere. Lungeneversamfunnet er delvis godt utvikla knytta til osp og rogn, med mye lungenever og skrubbenever, og mer sparsomt med andre arter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Spor etter hogst er ikke synlig, og det er grunn til å tro at området tidligere har vært en del av et større åpent heilandskap. Ospa i området er gammel, opp mot 70-80 år og har til dels grov sprekkebark og en del døde greiner i kronene. Spredt finnes nyere dødved av osp, men kontinuiteten i dødvedelementet er svært dårlig, noe en antar skyldes at området tidligere har vært mer eller mindre fritt for skog. I tillegg til gammel osp, er også godt med yngre osp registrert. En vei deler lokaliteten i to.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større landskap med eldre lauv- og ospesuksesjoner i denne delen av kommunen. De fleste henger trolig sammen med gjengroing av tidligere åpne heilandskaper, og de forekommer ofte i nordvendte skrånninger og i kløfter.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdien er knyttet til gammel ospeskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (ca. 8,1 daa) og lav til middels vekt på rødlistearter ut fra potensialet for slike. Videre oppnår den middels vekt på tilstand ut fra rimelig høyt innslag av gamle trær, men lite gammel dødved. Dette gir samlet sett verdi Viktig – B.

Nr.: 167-023 (Sørvikneset N) - Verdi: C

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 15.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men noen registreringer i Artskart, for det meste av vidt utbredte arter. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et parti med gammel løvblandingsskog i ei kløft nord på Sørvikneset litt sør for Hasselvika i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av annen lauvskog. Berggrunnen domineres av gneiser, mens løsmassene består av tynne marine avsetninger (NGU 2021). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som gammel boreal lauvskog (F07) av utformingen gammel løvblandingsskog. Etter NiN 2.2 er lokaliteten å regne som storbregneskog (T4-17), med overgang mot svak lågurtskog (T4-2) litt opp i lisdene.

Artsmangfold

Dominerende arter i tresjiktet er selje og osp, med noe rogn og bjørk. I feltsjiktet dominerer gras, skogburkne, skogstorkenebb, mjørdurt og bringebær. I busksjiktet inngår noe krossved. Få arter knyttet til dødved er registrert, men det er et visst potensiale for slike, særlig knyttet til osp. Dette er ellers et treslag som er viktig for mange insekter og hulerugere. Lungeneversamfunnet er sparsomt utvikla knyttet til selje, med noe lungenever og skrubbenever.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Spor etter hogst er ikke synlig, og det er grunn til å tro at området tidligere har vært en del av et større og mer åpent landskap. Osp og selje i området er delvis gammel, opp mot 70-80 år og har til dels grov sprekkebark og en del døde greiner i kronene. Spredt finnes nyere dødved, men kontinuiteten i dødvedelementet er svært dårlig, noe en antar skyldes at området tidligere har vært mer eller mindre fritt for skog. I tillegg til gammel osp og selje, er også godt med yngre trær registrert.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større landskap med eldre lauv- og ospesuksesjoner i denne delen av kommunen. De fleste henger trolig sammen med gjengroing av tidligere åpne heilandskaper, og de forekommer ofte i nordvendte skrånninger og i kløfter.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdien er knyttet til gammel lauvskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (ca. 3,8 daa) og lav vekt på rødlistearter ut fra potensialet for slike. Videre oppnår den lav til middels vekt på tilstand ut fra rimelig høyt innslag av gamle trær, men lite gammel dødved. Dette gir samlet sett verdi Lokalt viktig – C.

Nr.: 167-024 (Vika) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 16.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Samme område er også kartlagt etter Miljødirektoratets instruks fra 2020 uten at naturtyper er registrert da store gamle trær utenom hul eik ikke er en prioritert naturtype etter denne instruksen. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger i Vika øst for Talmoan i Leksvik i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av gammel dyrkamark og et gammelt tun. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av Granatglimmerskifer til -gneis, middels- til grovkornet, stedvis med hornblende. Løsmassene er dominert av marine avsetninger (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2), på grensen til svakt oseanisk seksjon (O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som store gamle trær av utforming ask. Etter NiN 2.2 består vegetasjonen innenfor lokaliteten av sterkt endra mark (T35). Lokaliteten består av to store gamle asketrær (VU) og ei gammel grov rogn i tillegg til ei noe yngre alm (VU). Og ei yngre ask. Disse står langs en gammel gårdsvei, og feltsjiktet er stort sett dominert av nitrofile arter som hundegras og nesler.

Artsmangfold

Knyttet til stammene av de eldste trærne ble arter enkelte mose- og lavararter som gulband, krypsilkemose, ekornmose, vanlig blåfiltlav og lodnevreng. Særlig til de grove gamle trærne er det et opplagt potensiale for sjeldne og rødlista arter fra flere artsgrupper inkludert insekter, vedboende sopp og lav, og da i særlig grad skorpelaver.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten består av to gamle og grove asketrær på hhv. 130 og 200 cm bhd., i tillegg til ei yngre ask på ca. 90 cm bhd. I tillegg inngår ei svært gammel rogn på omtrent 50 cm bhd her, og ei noe yngre alm. De to eldste asketrærne er innhule, selv om hulrommene er lite synlige og ikke tilgjengelige fra bakken. Det er grunn til å tro at de inneholder både store hulrom og vedmold.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Det er registrert flere viktige forekomster med ask i Leksvik, og blant annet tuntreet på Hjelopen litt lenger vest er ei imponerende ask. Lokaliteten ligger i tilknytning til et gammelt gårdstun som later til å forfalle.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger lite skjøtsel da verdiene er knyttet til gamle trær. Beite rundt vil være en fordel med tanke på å unngå utskygging av de gamle trærne. Også eventuelt fremtidig oppslag av gran på engene i sør bør fjernes.

Verdibegrunnelse

Etter faktaark for naturtypen fra 2015 oppnår lokaliteten høy vekt for parameteren størrelse da alle tre asketrærne er rundt eller langt over minstekrav til diameter uten rødlistearter. Den oppnår middels til høy vekt for treslagsegenskap sprekkebark da i alle fall det groveste asketreet har gode forekomster av grov sprekkebark opp mot 4 cm. Parameter vedmold er ikke vurdert da dette ikke lot seg gjennomføre. Den oppnår lav vekt på rødlistearter da slike ikke er registrert, og for landskapsøkologi da det er en del kilometer til lignende lokaliteter med samme treslag. Verdien vurderes samlet sett til Viktig - B.

Nr.: 167-025 (Vika-Øksberget) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 16.10.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Lokaliteten ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS, og er en del av en større nøkkelbiotop (ID 3113558) bestående av livsmiljøet rik bakkevegetasjon. Samme område er også kartlagt etter Miljødirektoratets instruks i 2020 og registrert og kvalitetsvurdert som Naturtypen frisk lågurtedellauvskog (NINFP2010054922), med høy lokalitetskvalitet. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger i Vika øst for Talmoan i Leksvik i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av rik gammel granskog, gammel dyrkamark og et gammelt tun. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av granatglimmerskifer til -gneis, middels- til grovkornet, stedvis med hornblende. Løsmassene er dominert av forvittringsmaterialer (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2), på grensen til svakt oseanisk seksjon (O1).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som rik edellauvskog av utformingen lågurthasselkratt. Etter NiN består lokaliteten i all hovedsak av lågurtskog (T4-3). Alm (VU), ask (VU) og hassel er hovedtreslag, sammen med noe gråor og økende innslag av gran og hengebjørk mot øst. Typiske arter er fingerstarr, blåveis, myske, trollbær, sanikel, hengeving, hengeaks og legeveronika. Nær husene og dyrkamarka forekommer en del sølvbunke. Etter rødlista for naturtyper er store deler av lokaliteten å regne som frisk rik edellauvskog (NT).

Artsmangfold

Få arter knyttet til gammel skog ble registrert, men potensielt huser området rødlistearter fra flere artsgrupper, blant annet av arter knyttet til edellauvtrærne, insekter knyttet til rike kantkratt og rike skogtyper, og markboende sopp knyttet til rike skogtyper. Det er også en del av et større sammenhengende områdesom er viktig for mange fuglearter.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten består delvis av gammel innmark som er grodd igjen langt tilbake i tid, og som er på grensen mellom semi-naturlig mark (T32) og skogsmark (T4), og delvis av skogsmark. Mye av edellauvtrærne er unge, men noen eldre asketrær og ei gammel og tidligere styva alm inngår. Mot øst inngår også noe eldre gran og hengebjørk. Det meste av lokaliteten har kun nyere dødved og dårlig kontinuitet, men består av flersjiktet skog.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av et større nettverk av rike skogtyper og gammel skog i liene mellom Leksvik og Mosvik.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger lite skjøtsel da verdiene er knyttet til rike skogtyper. Beite med lavt beitetrykk og lette beitedyr kan være en fordel. Eventuell gran som sprer seg bør tas ut, men gamle trær bør få stå.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten høy vekt på areal (ca. 18,7 daa), og middels til lav vekt på artsmangfold da rødlistearter ikke er registrert utenom alm og ask. Potensialet for slike er imidlertid brukbart. Den oppnår middels vekt på sjeldne eller truede naturtyper ut fra moderat utviklede forekomster av slike, og videre høy vekt på påvirkning da den for det meste er intakt. Den oppnår middels vekt på habitatkvalitet da slike for det meste er brukbart utvikla, og høy vekt på fremmedarter da slike ikke er registrert. Samlet sett oppnår den verdien Viktig – B.

Nr.: 167-026 (Bergsaunet V) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021, basert på eget feltarbeid utført 20.10.2020. Undersøkelsene er gjort på oppdrag for Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase her fra tidligere, og heller ingen registreringer i Artskart. Lokaliteten ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS uten at nøkkelbiotoper er avsatt. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2015, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et av flere hasseldominerte skogsområder øst for Sørbotn i Rissa i Indre Fosen kommune. Den avgrenses for det meste av intensivt utnyttet jordbrukslandskap og annen skog. Berggrunnen i området er overveiende rik og dominert av amfibolitt, og løsmassene domineres av morenematerialer (Kilde: NGU). Moen (1998) plasserer lokaliteten i sørboreal vegetasjonssone (SB) og i klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er avgrenset som rik edellauvskog av utformingen lågurthasselkratt. Etter NiN består lokaliteten i all hovedsak av bærlyng-lågurtskog (T4-7) med lågurtskog (T4-3) i enkelte søkk (Fordeling 80-20). Hassel er hovedtreslag, med innslag av spredte boreale lauvtrær. Også noen få eksemplarer av yngre ask (VU) inngår. I busksjiktet inngår spredt med einer og en del krossved. Typiske arter her er fingerstarr, liljekonvall, hengeving, hengeaks, vårerteknapp, teiebær og legeveronika, i tillegg til mer spredte forekomster av svarterteknapp, hvitmaure og enghumleblom. Opp mot haugen i nordøst avtar de krevende artene raskt og erstattes av lyng. Etter rødlista for naturtyper er de friskeste delene av lokaliteten å regne som frisk rik edellauvskog (NT), mens mesteparten er mer tørkeutsatt, og regnes som lågurt-edellauvskog (VU).

Artsmangfold

Få arter knyttet til gammel skog ble registrert, men potensielt huser området rødlistearter fra flere artsgrupper, blant annet av arter knyttet til hassel, insekter knyttet til rike kantkratt, og markboende sopp knyttet til rike skogtyper. Området ligger også slik til at det er viktig for fugl og som viktikorridor. I Artskart er det angitt at området er levested for spettefugler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten består av det som i stor grad er gammel innmark eller et mer åpent heilandskap som er grodd igjen langt tilbake i tid. Den er inkludert på grunn av de store mengdene rike hasselkratt, og innslagene av base- og varmekrevende karplanteflora, og de fleste hasselkrattene er unge. Imidlertid inngår noe eldre osp og selje.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av et større nettverk av rike skogtyper i liene sør for Botn.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger lite skjøtsel da verdiene er knyttet til rike skogtyper. Beite med lavt beitetrykk og lette beitedyr kan være en fordel. Eventuell gran som sprer seg kan med fordel tas ut om den skygger ut hasselkrattene på sikt.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til revidert faktaark for naturtypen fra høsten 2014 oppnår lokaliteten middels vekt på areal (ca. 6,7 daa), og middels vekt på artsmangfold da den har få registrerte rødlistearter men et brukbart utvalg av edellauvskogsarter inkludert varmekjære arter som her er nær sin nordgrense. Potensialet for rødlistearter er også regnet som brukbart. Den oppnår middels vekt på sjeldne eller truede naturtyper ut fra moderat utviklede forekomster av slike, og videre høy vekt på påvirkning da den for det meste er intakt. Den oppnår middels vekt på habitatkvalitet da slike for det meste er middels godt utvikla, og høy vekt på fremmedarter da slike ikke er registrert. Samlet sett oppnår den verdien Viktig – B.

Nr.: 167-027 (Årlotten SV) - Verdi: B

Innledning

Lokalitetsbeskrivelsen er utarbeidet av Solfrid Helene Lien Langmo, BioFokus 23.03.2021 på bakgrunn av feltarbeid utført 09.11.2020 på oppdrag fra Indre Fosen kommune i forbindelse med planer om revisjon av kommuneplanens arealdel. Det ligger ingen prioriterte naturtyper i naturbase fra tidligere, men området ligger innenfor undersøkelsesområdet for MiS-registreringer, og en nøkkelbiotop (ID 3117409) med livsmiljø eldre lauvsuksesjon er avsatt. Det ligger ingen registreringer i Artskart her fra før. Kartlegging av naturtyper og vegetasjonstyper i 2020 er gjort etter DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning, 2007) med oppdaterte utkast til faktaark fra 2014, og etter NiN-systemet (Halvorsen et al., 2017). Rødlistestatus for arter følger Norsk rødliste fra 2015 (Hilmo og Hendriksen, 2015), og rødlistestatus for naturtyper følger rødlista for naturtyper fra 2018 (Artsdatabanken, 2018). Avgrensningen er basert på GPS og flyfoto, og er trolig bedre enn 20 meter.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Lokaliteten omfatter et mindre parti med gammel ospeskog sørvest for Årlotten noe sør for Hasselvika i Indre Fosen kommune. Lokaliteten heller slakt mot vest. Den avgrenses av skinnere furuskog og et granplantefelt. Berggrunnen domineres av gneiser, mens løsmassene består av marine avsetninger (NGU 2021). Lokaliteten ligger i sørboreal vegetasjonssone (SB), og i klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2) (Moen 1998).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten er registrert som gammel boreal lauvskog (F07) av utformingen gammel ospeskog. Etter NiN 2.2 er lokaliteten å regne som svak lågurtskog (T4-2).

Artsmangfold

Dominerende arter i tresjiktet er osp, samt noe rogn, bjørk og furu opp mot knausene i nord og øst. I feltsjiktet dominerer arter som tyttebær, blåbær, skogfiol, gras og sparsomt med teiebær og hengeaks. I busksjiktet inngår en del einer. Knyttet til dødved av osp er en rekke vanlige kjuker og noen barksopper, og det er et visst potensiale for flere slike, særlig knyttet til osp og i noe grad også knyttet til dødved av furu. Osp er ellers et treslag som er viktig for mange insekter og hulerugere. Lungeneversamfunnet er sparsomt utvikla knytta til osp og rogn, med arter som lungenever og skrubbenever.

Bruk, tilstand og påvirkning

Skogen innenfor lokaliteten er uberørt av nyere fysiske inngrep. Spor etter hogst er ikke synlig, og det er grunn til å tro at området tidligere har ligget i kantsonen for innmarka i Årlottvika. En kan heller ikke utelukke at området tidligere har vært beita, og blant annet forekomstene av gras i feltsjiktet og einer i busksjiktet kan tyde på dette. Ospa i området er gammel, opp mot 70-80 år og har til dels grov sprekkebark og en del døde greiner i kronene. Spredt finnes nyere og middels nedbrutt dødved av osp, men kontinuiteten i dødvedelementet er dårlig, noe en antar skyldes at området tidligere har vært mer eller mindre fritt for skog. I tillegg til gammel osp, er også noe yngre osp registrert.

Fremmede arter

Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap

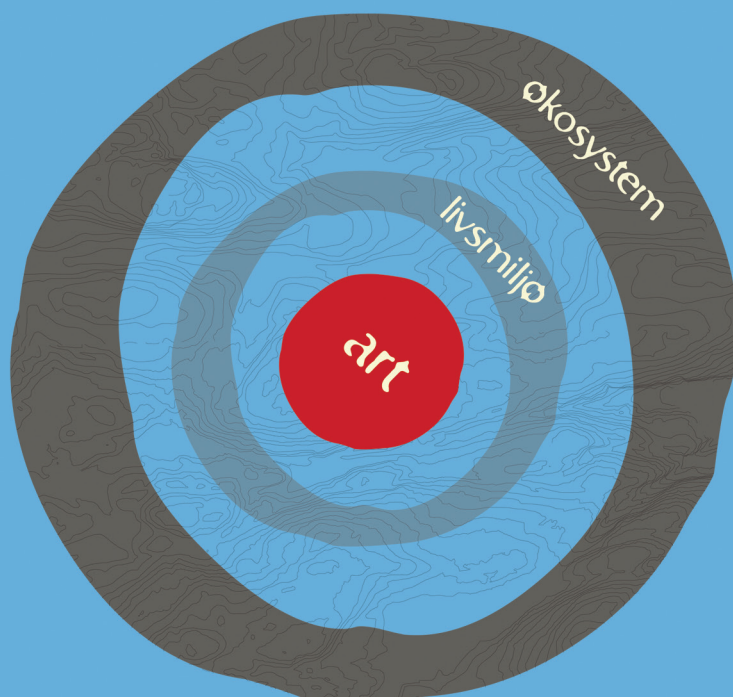
Lokaliteten er en del av et større landskap med eldre lauv- og ospesuksesjoner i denne delen av kommunen. De fleste henger trolig sammen med gjengroing av tidligere åpne heilandskaper, og de forekommer ofte i nordvendte skråninger og i kløfter.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten trenger ingen form, for skjøtsel da verdien er knyttet til gammel ospeskog.

Verdibegrunnelse

Etter utkast til faktaark fra høsten 2014 oppnår lokaliteten lav vekt på størrelse (ca. 4,3 daa) og middels vekt på rødlistearter ut fra potensialet for slike. Videre oppnår den middels vekt på tilstand ut fra rimelig høyt innslag av gamle trær, og godt med nyere og middels nedbrutte ospelæger. Dette gir samlet sett verdi Viktig – B.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>